

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2021/1930 VAN DE COMMISSIE**van 8 november 2021****tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op berkentriplex en -multiplex van oorsprong uit Rusland**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie ⁽¹⁾ ("de basisverordening"), en met name artikel 9, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE**1.1. Inleiding**

- (1) Op 14 oktober 2020 heeft de Europese Commissie ("de Commissie") op basis van artikel 5 van de basisverordening een antidumpingonderzoek geopend met betrekking tot de invoer in de Unie van berkentriplex en -multiplex van oorsprong uit Rusland ("het betrokken land"). Zij heeft daartoe een bericht van inleiding gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie ("het bericht van inleiding").
- (2) Het onderzoek is door de Commissie geopend naar aanleiding van een klacht die op 31 augustus 2020 werd ingediend door het Woodstock Consortium ("de klager"). De klacht is ingediend door de bedrijfstak van de Unie voor berkentriplex en -multiplex in de zin van artikel 5, lid 4, van de basisverordening. Het bij de klacht gevoegde bewijsmateriaal over dumping en aanmerkelijke schade als gevolg daarvan werd voldoende geacht om een onderzoek te openen.

1.2. Wijziging van het bericht van inleiding

- (3) In het bericht van inleiding was abusievelijk een punt over de procedure voor de beoordeling van het belang van de Unie weggefallen. Hoewel deze omissie geen afbreuk deed aan het recht van belanghebbenden om opmerkingen met betrekking tot het belang van de Unie in te dienen, werd het om redenen van procedurele transparantie passend geacht deze omissie te herstellen. Het bericht van inleiding werd derhalve op 11 december 2020 gewijzigd ⁽²⁾.

1.3. Registratie

- (4) De invoer van het betrokken product is niet onderworpen aan registratie, aangezien niet werd voldaan aan de voorwaarden van artikel 14, lid 5 bis, van de basisverordening. Geen enkele belanghebbende heeft hierover opmerkingen ingediend.

1.4. Voorlopige maatregelen

- (5) Overeenkomstig artikel 19 bis van de basisverordening heeft de Commissie de belanghebbenden op 12 mei 2021 een overzicht van de voorgestelde voorlopige rechten verstrekt, alsook nadere gegevens over de berekening van de dumpingmarge en de marge die toereikend is om de schade voor de bedrijfstak van de Unie weg te nemen. Eén belanghebbende heeft geldige opmerkingen ingediend waarmee rekening werd gehouden.
- (6) Op 11 juni 2021 heeft de Commissie bij Uitvoeringsverordening (EU) 2021/940 ⁽³⁾ ("de voorlopige verordening") een voorlopig antidumpingrecht ingesteld op berkentriplex en -multiplex van oorsprong uit Rusland.

⁽¹⁾ PB L 176 van 30.6.2016, blz. 21.

⁽²⁾ PB C 428 van 11.12.2020, blz. 27.

⁽³⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2021/940 van de Commissie van 10 juni 2021 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op berkentriplex en -multiplex van oorsprong uit Rusland (PB L 205 van 11.6.2021, blz. 47).

- (7) Het onderzoek naar de dumping en de schade had betrekking op de periode van 1 juli 2019 tot en met 30 juni 2020 ("het onderzoektijdvak"). Het onderzoek van de ontwikkelingen die relevant zijn voor de beoordeling van de schade had betrekking op de periode van 1 januari 2017 tot het einde van het onderzoektijdvak ("de beoordelingsperiode").

1.5. Vervolg van de procedure

- (8) Na de mededeling van de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan een voorlopig antidumpingrecht werd ingesteld ("mededeling van de voorlopige bevindingen") hebben de klager, andere producenten in de Unie, de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs, twee niet in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs en talrijke andere belanghebbenden schriftelijke opmerkingen over de voorlopige bevindingen ingediend.
- (9) De partijen die daartoe een verzoek hadden ingediend, zijn in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Er vonden hoorzittingen plaats met de drie in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs, twee niet in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs, een niet in de steekproef opgenomen producent in de Unie, de klager en zeventien importeurs en gebruikers.
- (10) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen heeft de Sveza-groep een verzoek om een aanvullende mededeling ingediend met het argument dat de mededeling van de voorlopige bevindingen niet gedetailleerd genoeg was en dat verduidelijking van een aantal punten betreffende de berekening van de dumpingmarge en de invoerstatistieken ontbrak. In tegenstelling tot de beweringen in het verzoek en zoals uiteengezet in haar antwoord van 21 juni 2021, meende de Commissie dat de mededeling van de voorlopige bevindingen, met inbegrip van de ondernemings-specifieke voorafgaande kennisgeving, een volledig samenstel aan informatie bevatte op basis waarvan de onderneming opmerkingen kon indienen over de mededeling van de voorlopige bevindingen en haar recht van verweer kon uitoefenen.
- (11) De Commissie is doorgegaan met het verzamelen en controleren van alle informatie die zij voor haar definitieve bevindingen nodig achtte. Bij het vaststellen van de definitieve bevindingen heeft de Commissie de opmerkingen van de belanghebbenden in overweging genomen en waar passend haar voorlopige conclusies herzien.
- (12) De Commissie heeft alle belanghebbenden ingelicht over de belangrijkste feiten en overwegingen op basis waarvan zij voornemens was een definitief antidumpingrecht in te stellen op berkentriplex en -multiplex van oorsprong uit Rusland ("mededeling van de definitieve bevindingen"). Alle belanghebbenden konden binnen een bepaalde termijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen indienen.
- (13) De opmerkingen van de belanghebbenden zijn onderzocht en indien passend in deze verordening in aanmerking genomen.
- (14) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde de Sveza-groep dat haar recht van verweer in het voorlopige stadium niet was geëerbiedigd, aangezien de berekening van het voorlopige antidumpingrecht ontoereikend was gemotiveerd. Volgens de Commissie kon de onderneming haar recht van verweer volledig uitoefenen op basis van de informatie die zij had ontvangen in de mededeling van de voorlopige bevindingen in combinatie met de voorafgaande kennisgeving. Hoe dan ook had de onderneming ruimschoots gelegenheid om opmerkingen in te dienen over de voorafgaande kennisgeving en de voorlopige en definitieve mededeling van feiten en overwegingen en heeft zij in al deze gevallen opmerkingen ingediend die in deze verordening naar behoren zijn behandeld. Het argument werd derhalve afgewezen.

1.5.1. Verzoek tot schorsing van rechten

- (15) Na de mededeling van de definitieve bevindingen verzochten verschillende belanghebbenden om de antidumpingmaatregelen overeenkomstig artikel 14, lid 4, van de basisverordening wegens marktwijzigingen na het einde van het onderzoektijdvak te schorsen.
- (16) Dienaangaande merkte de Commissie op dat zij de bedrijfstak van de Unie en andere belanghebbenden reeds vóór de mededeling van de definitieve bevindingen, op 18 augustus 2021, op eigen initiatief om informatie over de periode na het OT had verzocht. De Commissie merkte op dat te zijner tijd zal worden besloten of een schorsing van maatregelen op grond van artikel 14, lid 4, al dan niet gerechtvaardigd is.

1.5.2. Verzoek om de voorlopige rechten niet te innen

- (17) Na de mededeling van de definitieve bevindingen hebben Emiliana Imballagi, No-Nail Boxes en Industria Compensati Moglia, gebruikers en importeurs van berkentriplex en -multiplex, de Commissie verzocht artikel 10, lid 2, van de basisverordening toe te passen en geen voorlopige rechten te innen op vierkant triplex en multiplex, omdat de bedrijfstak van de Unie geen vierkant triplex of multiplex kan leveren. Het verzoek van Industria Compensati Moglia betrof alle soorten berkentriplex en -multiplex, wegens het algemene gebrek aan capaciteit van de bedrijfstak van de Unie om aan het verbruik in de Unie te voldoen.
- (18) Met betrekking tot het vermeende gebrek aan aanbod merkte de Commissie op dat, zoals vastgesteld in overweging 224, de markt van de Unie voldoende kan worden bevoorrad uit verschillende bronnen, waaronder de bedrijfstak van de Unie en invoer uit Rusland. Gezien de aanmerkelijke schade die door de invoer met dumping uit Rusland werd veroorzaakt, zoals geconcludeerd in punt 4.5, heeft de Commissie vastgesteld dat de voorlopige rechten volledig moeten worden geïnd, zodat het verzoek werd afgewezen.

1.6. Steekproeven

- (19) Aangezien er geen opmerkingen over de steekproeven zijn ontvangen, werden de overwegingen 12 tot en met 23 van de voorlopige verordening bevestigd.

1.7. Individueel onderzoek

- (20) Wat de in overweging 24 van de voorlopige verordening vermelde verzoeken om een individueel onderzoek betreft, herhaalde één producent-exporteur dat de Commissie het individuele onderzoek kan verrichten of als laatste optie een individuele schademarge kan vaststellen (*). Een dergelijke beoordeling vereist slechts weinig middelen: de controle kan beperkt blijven tot de uitvoerprijzen en de analyse is niet dezelfde als die van de dumpingmarge. Deze belanghebbende stelde ook dat de Commissie verplicht is het individuele onderzoek te verrichten.
- (21) In dit verband merkte de Commissie op dat artikel 17, lid 3, van de basisverordening niet voorziet in vaststelling van de individuele schademarge, aangezien daarin is bepaald dat *“een individuele dumpingmarge [wordt] vastgesteld voor elke exporteur of producent”* [cursivering toegevoegd].
- (22) Zoals uiteengezet in overweging 24 van de voorlopige verordening, heeft de Commissie binnen de termijn drie volledige antwoorden ontvangen van ondernemingen die om een individueel onderzoek hadden verzocht. De Commissie concludeerde echter dat het onderzoek van deze verzoeken, ook in het definitieve stadium van het onderzoek, gelet op de verschillende producenten-exporteurs die reeds in de steekproef waren opgenomen, onnodig belastend zou zijn en de tijdige afronding van het onderzoek in de weg zou staan. Daarom heeft de Commissie besloten geen van de betrokken ondernemingen individueel te onderzoeken.

1.8. Onderzoektijdvak en beoordelingsperiode

- (23) Aangezien er geen opmerkingen over het onderzoektijdvak (“OT”) en de beoordelingsperiode zijn ontvangen, werd overweging 28 van de voorlopige verordening bevestigd.

2. BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

2.1. Argumenten betreffende de productomschrijving

- (24) In de overwegingen 38 en 39 van de voorlopige verordening is uiteengezet dat een Russische producent, Segezha, heeft aangevoerd dat de productomschrijving moet worden uitgebreid en niet alleen berkentriplex en -multiplex, maar ook triplex en multiplex van grenen-, populieren-, okoumé- en beukenhout moet omvatten. Volgens deze producent is er sprake van rechtstreekse concurrentie en onderlinge uitwisselbaarheid tussen triplex en multiplex van de genoemde houtsoorten en berkentriplex en -multiplex. Na de mededeling van de voorlopige bevindingen heeft dezelfde belanghebbende zijn verzoek herhaald en gesteld dat de Commissie geen analyse had gemaakt van de beschikbare informatie over de mate van substitueerbaarheid die de nationale verenigingen van producenten van triplex en multiplex van andere houtsoorten hadden verstrekt.

(*) Zie archiveringsnummer t21.004885.

- (25) De Commissie herinnerde eraan dat, zoals reeds vermeld in overweging 201 van de voorlopige verordening, de nationale verenigingen (uit Frankrijk, Italië en Spanje) die producenten van triplex en multiplex van populier, grenen en andere houtsoorten vertegenwoordigen, in hun opmerkingen benadrukken dat triplex en multiplex van verschillende houtsoorten verschillende producten zijn die niet als één enkel product kunnen worden beschouwd of als zodanig kunnen worden gegroepeerd.
- (26) Ook de Commissie herhaalde haar standpunt en verwierp het argument omdat triplex en multiplex van grenen-, populieren-, okoumé- en beukenhout niet dezelfde fysische, technische en chemische basiseigenschappen hebben als berkentriplex en -multiplex. Dat voor sommige gebruiksdoeleinden alternatieve producten en materialen kunnen worden gebruikt (waarbij de mate van substitueerbaarheid niet is bepaald), verandert niets aan de aard van de fysische, technische en chemische verschillen tussen het betrokken product en de genoemde producten.

2.2. Argumenten betreffende de uitsluiting van producten

- (27) In het voorlopige stadium verzochten één gebruiker, Emiliana Imballagi S.p.A., en twee Russische producenten-exporteurs, de Sveza-groep en Vlas Truda, om uitsluiting van vierkant berkentriplex en -multiplex met een afmeting van vijf bij vijf voet (1 525 × 1 525 mm). De Commissie heeft het verzoek om uitsluiting afgewezen, zoals uitgelegd in overweging 37 van de voorlopige verordening.
- (28) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen werden verdere opmerkingen ontvangen over het besluit tot afwijzing van het verzoek om uitsluiting. Specifiek werd aangevoerd dat i) een verschil in vorm al een verschil in fysische en technische eigenschappen inhoudt, ii) vierkant triplex en multiplex en rechthoekig triplex en multiplex niet onderling verwisselbaar zijn omdat vierkant triplex en multiplex niet kan worden gebruikt voor toepassingen waarbij een rechthoekige vorm nodig is en vierkant triplex en multiplex niet tot een rechthoekige vorm kan worden verwerkt, en iii) de producenten in de Unie geen vierkant triplex of multiplex vervaardigen. Deze argumenten werden na de mededeling van de definitieve bevindingen door verschillende belanghebbenden herhaald. Emiliana Imballagi en No-Nail Boxes, gebruikers van berkentriplex en -multiplex, voerden ook het belang van de Unie aan als basis voor de uitsluiting, zonder welke de levensvatbaarheid van de bedrijven van de gebruikers (bijvoorbeeld producenten van opvouwbaar houten dozen en kratten) niet zou zijn gewaarborgd.
- (29) De Commissie bevestigde haar besluit dat vierkant triplex en multiplex niet van de productomschrijving kan worden uitgesloten omdat het ondanks de verschillende afmetingen en vorm dezelfde fysische, technische en chemische basiseigenschappen heeft als rechthoekig triplex en multiplex. Hoewel er voor bepaalde specifieke toepassingen geen sprake is van onmiddellijke onderlinge verwisselbaarheid, zijn er wat het gebruik betreft vele andere toepassingen waarbij vierkant en rechthoekig triplex en multiplex wordt gezaagd en de vorm dus wordt gewijzigd, met een zekere mate van substitueerbaarheid waarin vierkant triplex en multiplex concurrentiedruk uitoefent op rechthoekig berkentriplex en -multiplex. Tot slot heeft het onderzoek bevestigd dat de bedrijfstak van de Unie wel degelijk vierkant triplex en multiplex vervaardigt en verkoopt, zij het in relatief kleine hoeveelheden en doorgaans niet als massaproduct maar als nicheproduct op specifieke bestellingen. Op basis van deze bevindingen concludeerde de Commissie dat het argument dat de uitsluiting in het belang van de Unie zou zijn, geen doel trof. Daarom heeft de Commissie dit argument afgewezen.

2.3. Conclusie

- (30) Aangezien er geen andere opmerkingen over de productomschrijving zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 32 en 33 van de voorlopige verordening bevestigd.

3. DUMPING

- (31) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen heeft de Commissie van de drie in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs en van de klager schriftelijke opmerkingen over de voorlopige bevindingen inzake dumping ontvangen.

3.1. Normale waarde

- (32) De details van de berekening van de normale waarde zijn uiteengezet in de overwegingen 44 tot en met 57 van de voorlopige verordening. Aangezien er geen opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar voorlopige conclusies bevestigd.

3.2. Uitvoerprijs

- (33) De details van de berekening van de uitvoerprijs zijn uiteengezet in de overwegingen 58 en 60 van de voorlopige verordening. Aangezien er geen opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar voorlopige conclusies bevestigd.

3.3. Vergelijking

- (34) De details van de vergelijking van de normale waarde en de uitvoerprijs zijn uiteengezet in de overwegingen 61 tot en met 71 van de voorlopige verordening.
- (35) De producent-exporteur UPG herhaalde zijn verzoek om een correctie ter verhoging van de uitvoerprijs om rekening te houden met de bedragen die worden terugbetaald in het kader van de regeling die is beschreven in overweging 63 van de voorlopige verordening.
- (36) De Commissie concludeerde dat, aangezien de belanghebbende geen nieuw bewijsmateriaal ter staving van zijn argument had aangevoerd dat de beoordeling van de Commissie zou kunnen veranderen, de voorlopige bevindingen in overweging 64 van de voorlopige verordening bevestigd werden, en het argument werd afgewezen.
- (37) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde de producent-exporteur het argument dat de in het kader van de regeling terugbetaalde vervoerskosten in aanmerking hadden moeten worden genomen bij de correctie van de uitvoerprijs overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt e), van de basisverordening.
- (38) De Commissie was van oordeel dat zij aan artikel 2, lid 10, punt e), van de basisverordening voldeed, aangezien zij onder meer de rechtstreeks met de levering van het betrokken product aan de eerste onafhankelijke afnemer verband houdende vervoerskosten in mindering bracht. Of die kosten later al dan niet zijn terugbetaald, is voor artikel 2, lid 10, punt e), van de basisverordening niet relevant. Het argument werd derhalve afgewezen.
- (39) De producent-exporteur betoogde verder dat artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening de Commissie niet belet een exportsubsidie in aanmerking te nemen. Hij herhaalde dat de prijsstelling op de exportmarkten en de winstgevendheid van die verkoop door de subsidie werden beïnvloed. De Commissie zou derhalve een kennelijke beoordelingsfout hebben gemaakt en hebben gehandeld in strijd met artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening.
- (40) De Commissie merkte op dat de belanghebbende zijn argument niet met nieuw bewijsmateriaal heeft onderbouwd. De Commissie heeft het dossier hoe dan ook grondig opnieuw onderzocht, en vond geen bewijzen waaruit blijkt dat de afnemers van de producent-exporteur bij voortduring verschillende prijzen op de binnenlandse markt betaalden als gevolg van het beweerde verschil tussen de binnenlandse verkoop en de uitvoer bij de terugbetaling van vervoerskosten door de overheid van de Russische Federatie, overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening.
- (41) Bovendien heeft de Commissie de kwestie van de subsidie niet als zodanig behandeld, maar onderzocht zij of de regeling op zodanige wijze van invloed was op de vergelijkbaarheid van de uitvoerprijzen en de binnenlandse prijzen dat de binnenlandse prijs moest worden gecorrigeerd. Daarom verwierp de Commissie het argument dat voor vergelijkingsdoeleinden de terugbetaling van de vervoerskosten bij de uitvoerprijzen in aanmerking moest worden genomen.
- (42) Bovendien ging dezelfde producent-exporteur ervan uit dat de Commissie zijn argument aanvaardde door de terugbetaling van de vervoerskosten niet te schrappen uit tabel G van de antidumpingvragenlijst (d.w.z. de winst- en verliesrekening).
- (43) De Commissie was van mening dat, ongeacht de schrapping van de terugbetaling van de vervoerskosten in de desbetreffende tabellen die door UPG waren ingediend, de afwijzing van het verzoek duidelijk werd toegelicht in de ondernemingspecifieke mededeling en in overweging 64 van de voorlopige verordening. Het argument werd derhalve afgewezen.
- (44) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde de producent-exporteur dat de Commissie tabel G van de antidumpingvragenlijst onjuist heeft aangepast. Hij herhaalde dat de terugbetaling van de vervoerskosten bij uitvoer moet worden toegerekend aan de uitvoer, aangezien deze afhankelijk is van het maken van vervoerskosten bij de uitvoer.

- (45) Zoals beschreven in overweging 43, is het doel van tabel G de winstgevendheid voor elk marktsegment vast te stellen. Voor deze kwestie bestaat er echter geen rechtstreeks verband tussen tabel G en de beoordeling op grond van artikel 2, lid 10, punten e) en k), van de basisverordening. Zoals beschreven in de overwegingen 38 tot en met 41, achtte de Commissie de correctie niet gerechtvaardigd. Dat de subsidie al dan niet in tabel G voor de uitvoer wordt vermeld, heeft derhalve geen invloed. Het argument werd derhalve afgewezen.
- (46) UPG stelde ook dat de Commissie een kennelijke fout heeft gemaakt door de aan zijn verbonden handelaar betaalde commissie toe te rekenen aan de daadwerkelijk verleende diensten (d.w.z. dat de verbonden handelaar stelde dat zijn taken betrekking hadden op alle soorten verkopen en niet alleen op de binnenlandse verkoop). De Commissie had de commissie overeenkomstig de commissieovereenkomst alleen aan de binnenlandse verkoop mogen toerekenen.
- (47) De Commissie heeft rekening gehouden met de feitelijke relatie tussen de twee verbonden partijen. De betaalde commissie had betrekking op alle soorten verkopen. Aangezien de belanghebbende geen nieuw bewijsmateriaal ter staving van zijn argument heeft verstrekt, werden de voorlopige bevindingen in overweging 65 van de voorlopige verordening bevestigd.
- (48) Ten slotte stelde UPG dat als de Commissie haar besluit om het bedrag van de betaalde commissies zowel aan de binnenlandse verkoop als aan de uitvoer toe te rekenen, zou handhaven, voor de toerekening van de commissies dan ook de verkopen aan derde landen en niet alleen de verkopen aan de EU moeten worden gebruikt. De Commissie heeft dit argument aanvaard en de betaalde commissies toegerekend aan alle verkopen, inclusief die aan derde landen.
- (49) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde UPG het argument dat de nieuwe toerekening van aan een verbonden partij betaalde commissies de feiten verkeerd weergaf. Bovendien stelde UPG dat de Commissie haar bewering niet met bewijsmateriaal heeft gestaafd.
- (50) Wat het bewijsmateriaal betreft, verwees de Commissie naar twee opmerkingen van UPG waarin werd gesteld dat een aanzienlijk deel van de verkoop in de EU (tussen 75 % en 95 %) plaatsvond via een verbonden partij, die voor die verkopen echter geen commissie ontving, hoewel zij op de binnenlandse markt en op de EU-markt dezelfde verkoopfuncties uitoefende ⁽⁵⁾. Bovendien herhaalde UPG na de mededeling van de definitieve bevindingen dat de commissies die zij ontving op basis van de binnenlandse verkoop toereikend waren om alle door de verbonden partij op de binnenlandse markt en de exportmarkten uitgeoefende functies te bestrijken. De Commissie was derhalve van oordeel dat de functies van de verbonden partij niet alleen betrekking hadden op de binnenlandse verkoop, maar ook op de uitvoer. De betaalde commissies werden derhalve terecht opnieuw toegerekend aan alle soorten verkopen. Op grond hiervan werd het argument afgewezen.
- (51) UPG stelde dat de Commissie een kennelijke fout heeft gemaakt door de omvang van de door de verbonden partij verleende diensten te verwarren met het toepassingsgebied van de aan de verbonden partij betaalde commissies.
- (52) De Commissie was van oordeel dat de commissieovereenkomst tussen UPG en haar verbonden partij niet de feitelijke situatie weerspiegelde, zoals uit het bewijsmateriaal in het dossier blijkt. Het argument werd derhalve afgewezen.
- (53) UPG stelde dat de Commissie, door commissies opnieuw toe te rekenen aan de uitvoer, deze dubbel heeft geteld, gelet op de werkelijke commissies die aan niet-verbonden partijen in de EU werden betaald. UPG betoogde ook dat het opnieuw toerekenen van de commissies discriminerend was, met name wanneer rekening werd gehouden met de correctie voor commissies van de uitvoerprijs van een andere producent-exporteur (de Sveza-groep) op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening.
- (54) De Commissie heeft het argument zorgvuldig onderzocht en heeft geen discriminatie tussen de twee producenten-exporteurs vastgesteld, aangezien de feitelijke situatie tussen de twee partijen aanzienlijk verschilde.
- (55) De producenten-exporteurs van de Sveza-groep hadden commissieovereenkomsten met de verbonden handelaar Sveza-Les, die op zijn beurt vergoedingen betaalde aan niet-verbonden agenten in de EU. Zoals beschreven in de overwegingen 114 en 115 werden de aan de niet-verbonden agenten in de EU betaalde vergoedingen beschouwd als uitgaven in het kader van de desbetreffende commissieovereenkomsten.

⁽⁵⁾ Deze opmerkingen hebben betrekking op het antwoord van Zhesharsky op de vragenlijst en op het antwoord op de schriftelijke aanmaning van 18 januari 2021. Er kan ook worden verwezen naar het verslag over de controles op afstand.

- (56) Wat UPG betreft, bracht UPG zelf en niet de verbonden handelaar vergoedingen in rekening aan de niet-verbonden agenten in de EU.
- (57) Bijgevolg kon de verbonden handelaar niet stellen dat de door UPG aan niet-verbonden agenten in de EU betaalde vergoedingen deel uitmaakten van zijn uitgaven en bijgevolg dubbel werden geteld. In elk geval heeft de belanghebbende zijn argument niet onderbouwd en in feite heeft UPG de aan niet-verbonden partijen in de EU betaalde commissies niet opnieuw aan zijn verbonden partij gefactureerd. Het argument werd derhalve afgewezen.
- (58) UPG voerde ook een argument aan betreffende de omvang van de diensten die de verbonden partij op de binnenlandse en de exportmarkt verleende. Met name zou de verbonden partij slechts beperkte diensten hebben verleend betreffende de verkoop voor uitvoer van UPG, zodat de nieuwe toerekening van commissies aan de verkoop naar de EU onterecht was.
- (59) De Commissie merkte op dat het argument niet was onderbouwd en niet kon worden geverifieerd. Het argument werd derhalve afgewezen.
- (60) De producent-exporteur SPM stelde dat de Commissie de kredietkosten bij zijn uitvoer ten onrechte heeft vastgesteld door gebruik te maken van de door de Russische Centrale Bank gepubliceerde rentevoet en niet van de officiële wisselkoers van de factuurvaluta in de zin van artikel 2, lid 10, punt g), van de basisverordening ⁽⁶⁾.
- (61) Volgens de Commissie kunnen de kredietkosten alleen in de factuurvaluta worden uitgedrukt als de belanghebbende kan aantonen dat hij die valuta voor zijn dagelijkse activiteiten nodig heeft. In alle andere gevallen moeten de kredietkosten worden uitgedrukt in de valuta van het land waar de onderneming is gevestigd.
- (62) De belanghebbende heeft geen bewijs geleverd dat hij leningen in EUR had of kredietkosten in EUR had gemaakt, zodat de Commissie het argument heeft afgewezen.
- (63) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde SPM haar argument dat kredietkosten moeten worden vastgesteld op basis van de officiële wisselkoers van de factuurvaluta, aangezien SPM risico's liep in de factuurvaluta en niet in RUB. Bovendien stelde SPM dat deze benadering een vaste praktijk van de Commissie was.
- (64) De Commissie merkte op dat SPM haar argument niet met bewijsmateriaal betreffende het beschreven financiële risico heeft onderbouwd en niet heeft aangetoond dat haar methode een vaste praktijk van de Commissie is. Bovendien was de Commissie van mening dat er geen rechtstreeks verband bestaat tussen het beschreven risico en de vaststelling van de kredietkosten. De kredietkosten hebben betrekking op de betalingsvoorwaarden van de factuur en zijn voor de onderneming noodzakelijk om de kosten te financieren die voortvloeien uit het tijdsverschil tussen de factuurdatum en de daadwerkelijke betaling. SPM financierde haar dagelijkse activiteiten niet met leningen in euro. Er was derhalve geen bewijs dat de kredietkosten moesten worden vastgesteld op basis van de wisselkoers van de euro. Het argument werd derhalve afgewezen.
- (65) Dezelfde belanghebbende stelde dat de Commissie de verlangde valutaomrekening moet toepassen, aangezien de wisselkoers EUR/RUB in het onderzoektijdvak aanzienlijk schommelde (namelijk +33 % wanneer rekening wordt gehouden met de dagelijkse uitersten tijdens het onderzoektijdvak).
- (66) Blijkens de analyse van de Commissie was de maandelijkse wisselkoers EUR/RUB tijdens het onderzoektijdvak, tussen juli 2019 en februari 2020 vrij stabiel, met een marge van -3 %/+3 % rond de gemiddelde wisselkoers voor die periode (d.w.z. EUR/RUB 70,7) ⁽⁷⁾.
- (67) De Commissie was van oordeel dat de wisselkoersschommelingen gedurende het onderzoektijdvak niet aanzienlijk en duurzaam waren. Volgens de Commissie is niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 2, lid 10, punt j), van de basisverordening, aangezien de wisselkoers niet aanzienlijk of duurzaam veranderde. Het argument werd derhalve afgewezen.

⁽⁶⁾ Zie archiveringsnummer t21.004918.

⁽⁷⁾ Wisselkoers EUR/RUB 7/2019 = 70,907; 8/2019 = 73,216; 9/2019 = 71,411; 10/2019 = 71,086; 11/2019 = 70,577; 12/2019 = 69,987; 1/2020 = 68,769; 2/2020 = 69,911; 3/2020 = 82,426; 4/2020 = 81,745; 5/2020 = 79,233; 6/2020 = 78,038.

- (68) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde SPM haar argument met betrekking tot de wisselkoersschommelingen en stelde zij dat de wisselkoers in maart 2020 fluctueerde met 18 %. SPM betoogde dat uit een onderzoek over een langere periode dan het onderzoekstijdvak bleek dat de wisselkoers gedurende het onderzoekstijdvak voortdurend is veranderd.
- (69) De Commissie heeft de ontwikkeling van de wisselkoers tijdens het onderzoekstijdvak geanalyseerd. Informatie betreffende een periode buiten het onderzoekstijdvak is niet relevant voor het onderzoek. De wisselkoers EUR/RUB steeg in maart 2020 met + 16,5 % ten opzichte van het gewogen gemiddelde van de voorgaande maanden ⁽⁸⁾, maar daalde in de maanden daarna. Volgens de Commissie was dan ook niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 2, lid 10, punt j), van de basisverordening, aangezien de wisselkoers niet aanzienlijk of duurzaam veranderde. Het argument werd afgewezen.
- (70) Dezelfde producent-exporteur stelde zowel na de mededeling van de voorlopige bevindingen als na die van de definitieve bevindingen dat de Commissie geen duidelijke instructies heeft gegeven inzake de situatie van het Verenigd Koninkrijk tijdens het onderzoek. De belanghebbende heeft de gegevens met betrekking tot de aan het Verenigd Koninkrijk verkochte producten niet uit zijn kosten verwijderd. Zoals uiteengezet in punt 1.10 van de voorlopige verordening heeft de Commissie echter op 19 januari 2021 een mededeling in het dossier opgenomen om belanghebbenden bewust te maken van de gevolgen van de terugtrekking van het VK. Bovendien had de belanghebbende in zijn opmerkingen over de mededeling van de voorlopige bevindingen een met bewijsmateriaal gestaafd specifiek verzoek kunnen indienen. Hij heeft echter geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt hoe de kostengegevens door de verkoop aan het VK hadden kunnen worden beïnvloed. In dit verband heeft de Commissie de gegevens geanalyseerd en vastgesteld dat slechts één productcodenummer, dat 0,04 % van zijn totale uitvoer naar de EU vertegenwoordigt, gevolgen kan hebben ondervonden van de opname van gegevens voor het VK in het EUCOP-dossier ⁽⁹⁾. De Commissie heeft dit argument dan ook afgewezen, aangezien het schrappen van dergelijke kostengegevens met betrekking tot de aan het VK verkochte producten in dit geval geen gevolgen lijkt te hebben.
- (71) SPM verduidelijkte dat de meeste aanvankelijk gerapporteerde verpakkingskosten ook de door de verbonden handelaren gemaakte opslagkosten in verband met de binnenlandse verkoop omvatten. Voorts verzocht zij om handhaving van de correctie voor de kosten die aanvankelijk als verpakkingskosten waren aangegeven en waarvoor de Commissie een correctie aangaande verpakkingskosten heeft toegepast. Volgens de Commissie zijn opslagkosten (zoals de betaling van huur voor een pakhuis) productiekosten die deel uitmaken van de VAA-kosten van de onderneming. Daarom hebben zij als zodanig geen rechtstreekse invloed op de prijzen die verbonden handelaren aan de eerste onafhankelijke afnemer aanrekenen. Daarom heeft de Commissie dit argument afgewezen.
- (72) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde SPM dat de gerapporteerde pakhuiskosten die van de verbonden distributiebedrijven voor binnenlandse verkoop waren, en niet die van de producent. De verbonden distributiebedrijven produceerden geen berkentriplex of -multiplex en hadden dus geen productiekosten. Daarom moet de normale waarde worden vastgesteld op het niveau af fabriek, met uitsluiting van de kosten van de distributiebedrijven, net als bij de berekening van de uitvoerprijs overeenkomstig artikel 2, lid 9, van de basisverordening.
- (73) De Commissie was van oordeel dat de onderneming geen bewijsmateriaal had verstrekt waaruit bleek dat de kosten van de verbonden distributiebedrijven voor verkoop op de binnenlandse markt niet in aanmerking mochten worden genomen met het oog op een billijke vergelijking, en dat de verbonden distributiebedrijven niet als één enkele economische eenheid mochten worden behandeld. Bovendien bepaalt artikel 2, lid 1, van de basisverordening dat de normale waarde moet worden gebaseerd op de prijzen voor de eerste onafhankelijke afnemers. Dit is niet het geval indien de kosten van de verbonden distributiebedrijven in mindering worden gebracht. Het argument werd derhalve afgewezen.
- (74) De producent-exporteur Sveza-groep stelde dat de Commissie een kennelijke fout heeft gemaakt bij de behandeling van kwesties in verband met dividenden en beheersvergoedingen. De gebruikte methode is toegelicht in de specifieke mededeling van de voorlopige bevindingen die aan de belanghebbende is toegezonden.

⁽⁸⁾ Gewogen gemiddelde wisselkoers voor de periode juli 2019 — februari 2020 = 70,73.

⁽⁹⁾ Wat betreft de methode die is gebruikt voor de vaststelling van de normale waarde voor een bepaalde productsoort, gebruikt de Commissie de EUCOP-dataset alleen bij gebrek aan verkoop op de binnenlandse markt en dus DMCOP-gegevens voor deze productsoort. De EUCOP- en DMCOP-datasets leveren de productiekosten voor elke productsoort die respectievelijk op de markt van de EU en de binnenlandse markt wordt verkocht.

- (75) Tijdens het onderzoektijdvak heeft één onderneming van de groep producenten-exporteurs een dividend uitgekeerd aan haar aandeelhouder, Sveza-Les. Sveza-Les heeft het ontvangen dividend gerapporteerd in de post *Financiële Inkomsten* van tabel G van de antidumpingvragenlijst. Dit dividend werd ook toegerekend aan alle soorten inkomsten, inclusief de inkomsten uit de verkoop van het betrokken product. De gebruikte methode had als gevolg dat het voor alle soorten inkomsten berekende VAA-percentages lager uitvielen. De Commissie was van oordeel dat er geen verband bestaat tussen de gerapporteerde verkopen en het dividend en besloot derhalve de toerekening van het dividend te verwerpen.
- (76) Voor het onderzoektijdvak werden de totale inkomsten opgesplitst tussen de inkomsten uit de verkoop van betrokken en niet betrokken producten, verbonden afnemers en niet-verbonden afnemers en per marktsoort (d.w.z. binnenlandse verkoop, verkoop in de Unie en verkoop aan andere derde landen). Voor elk van die elementen moest de Sveza-groep haar winst (of verlies) aantonen. De winstgevendheid werd verkregen door alle kosten in verband met die inkomsten weg te nemen (d.w.z. kosten van verkochte goederen, verkoopkosten, algemene kosten en administratiekosten, wisselkoerswinst/-verlies en winst of verlies uit financiële baten).
- (77) In haar opmerkingen over de mededeling van de voorlopige bevindingen stelde de Sveza-groep dat er geen fundamenteel boekhoudbeginsel bestaat op grond waarvan de Commissie bepaalde gegevens uit gecontroleerde jaarrekeningen buiten beschouwing mag laten. Bovendien is het dividend uitgekeerd in de eerste helft van 2020 en stamde het uit winst die op 31 december 2019 was behaald, zodat de belanghebbende het dividend tijdens het onderzoektijdvak mocht rapporteren.
- (78) De Commissie heeft de gecontroleerde jaarrekeningen niet buiten beschouwing gelaten, maar was van mening dat het uit een investering verkregen dividend bij de vaststelling van de winstgevendheid van die verkopen niet aan andere soorten inkomsten kan worden toegerekend. Op dezelfde manier werd de uitgekeerde winst niet toegerekend aan andere soorten inkomsten. Zoals vermeld in overweging 76, heeft tabel G van de antidumpingvragenlijst tot doel de winstgevendheid van de verschillende soorten inkomsten/ontvangsten in het onderzoektijdvak vast te stellen. De Commissie heeft het argument derhalve afgewezen.
- (79) De belanghebbende stelde dat de methode die is gebruikt om de winstgevendheid van de verkoop vast te stellen, niet betrouwbaar is, aangezien de Commissie bepaalde soorten inkomsten (namelijk wisselkoerswinst en financiële inkomsten) heeft aanvaard, maar ook enkele winsten en verliezen die waren overgedragen uit voorgaande jaren (d.w.z. buiten het onderzoektijdvak).
- (80) Zoals de belanghebbende terecht opmerkt, kunnen wisselkoerswinsten en financiële inkomsten worden gerapporteerd wanneer deze verband houden met zijn normale bedrijfsactiviteiten. In dat geval kunnen de wisselkoerswinsten voortvloeien uit de uitvoer van berkentriplex en -multiplex en de financiële inkomsten uit de contanten die worden gegenereerd door de verkoop van berkentriplex en -multiplex. Dividend is echter een andere kwestie, aangezien de uitgekeerde winst door een andere onderneming is gegenereerd. De Commissie was van oordeel dat er geen verband bestond tussen het dividend en andere inkomsten van Sveza-Les, met inbegrip van de verkoop van het betrokken product. De Commissie heeft het argument derhalve afgewezen.
- (81) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde de Sveza-groep dat er 100 % overeenstemming was tussen het dividend en andere inkomsten van Sveza-Les. Bovendien verklaarde de belanghebbende dat de producent-exporteur die eigendom is van Sveza-Les winst behaalde uit de verkoop van triplex en multiplex op de binnenlandse markt of op de markt voor uitvoer.
- (82) De Commissie heeft de argumenten onderzocht en is het met de belanghebbende eens. De winst, en dus het dividend, was afkomstig van alle activiteiten van de producent-exporteur. Er was echter geen verband tussen de aan Sveza-Les overgedragen contanten en de activiteiten van Sveza-Les (en de daarmee gepaard gaande kosten) die in het onderzoektijdvak rechtstreeks waren gerelateerd aan het betrokken product. Het argument werd derhalve afgewezen.
- (83) Wat de in tabel G gerapporteerde winsten en verliezen van voorgaande jaren betreft, heeft de Commissie besloten deze bedragen te schrappen uit de dataset die werd gebruikt om de winstgevendheid van de verkoop in het onderzoektijdvak vast te stellen, aangezien er geen verband was met de normale bedrijfsactiviteiten van de belanghebbende tijdens het onderzoektijdvak. De vermelde elementen vertegenwoordigden minder dan 0,5 % van de totale gerapporteerde VAA-kosten.

- (84) De in overweging 74 genoemde beheersvergoedingen betreffen een beheersvergoeding die elke producent-exporteur heeft betaald aan Sveza-Les. In tabel G van de antidumpingvragenlijst heeft Sveza-Les de beheersvergoeding als inkomsten opgegeven en kosten toegerekend aan de beheerscontracten waarvoor zij de betrokken vergoeding heeft ontvangen. Sveza-Les heeft echter de door deze beheerscontracten veroorzaakte kosten niet getraceerd. Bij gebrek aan bewijs besloot de Commissie in het voorlopige stadium geen rekening te houden met de kosten die waren gerapporteerd in verband met de inkomsten uit de beheerscontracten en deze kosten aan andere soorten inkomsten toe te rekenen.
- (85) De Sveza-groep stelde dat het besluit van de Commissie om de verkregen inkomsten (d.w.z. beheersvergoedingen) te schrappen, de gerapporteerde uitgaven buiten beschouwing te laten en deze aan andere inkomsten toe te rekenen, kennelijk onjuist en onrechtmatig was.
- (86) De Commissie merkte op dat de onderneming haar argument niet verder heeft onderbouwd.
- (87) Bovendien wordt eraan herinnerd dat de inkomsten uit beheersvergoedingen in tabel G niet buiten beschouwing zijn gelaten. De Commissie heeft de door de partij aan de inkomsten uit beheersvergoedingen toegerekende kosten opnieuw toegerekend aan andere soorten inkomsten, aangezien de belanghebbende geen bewijsmateriaal voor de toerekening heeft verstrekt. Het argument werd derhalve afgewezen.
- (88) Voorts stelde de belanghebbende dat de Commissie voor de nieuwe toerekening van de uitgaven een onsamenhangende en onjuiste methode heeft gebruikt. Hoewel de belanghebbende zijn argument niet heeft onderbouwd, heeft de Commissie voor de toerekening van kosten dezelfde methode gebruikt als hij. Het argument werd derhalve afgewezen.
- (89) Ten slotte stelde de belanghebbende dat indien de Commissie beslist om haar besluit om de gerapporteerde uitgaven uit tabel G van de verbonden partij te verwijderen, te handhaven, de beheersvergoedingen moeten worden geschrapt uit de kosten die de producenten-exporteurs in hun eigen tabel G hebben opgegeven.
- (90) De Commissie heeft het argument onderzocht en heeft geen redenen gevonden om de door de producenten-exporteurs opgegeven kosten voor beheersvergoedingen te schrappen, aangezien deze kosten door de boekhoudbe-scheiden werden gestaaft. Het argument werd derhalve afgewezen.
- (91) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde de Sveza-groep, onder verwijzing naar de VAA-boekhouding van Sveza-Les, dat het mogelijk was de door de beheersvergoedingscontracten gegenereerde kosten te traceren.
- (92) De Commissie heeft de argumenten geanalyseerd en heeft in de ingediende stukken niets gevonden op grond waarvan met zekerheid kon worden geconcludeerd dat de beheersvergoedingscontracten kosten veroorzaakten die rechtstreeks in verband konden worden gebracht met de contracten. Bovendien heeft de Commissie tijdens de controles op afstand ook verzocht om bewijsstukken betreffende de aan deze contracten toegerekende uitgaven, maar de onderneming heeft deze niet verstrekt. Het argument werd derhalve afgewezen.
- (93) Na de mededeling van de voorlopige en van de definitieve bevindingen stelde de Sveza-groep dat de Commissie bij de beoordeling of er sprake is van één enkele economische eenheid ("EEEE") kennelijke fouten heeft gemaakt. De belanghebbende herhaalde dat Sveza-Les dezelfde verkoopfuncties uitoefende op de binnenlandse markt en op de exportmarkten, met als enige verschil de vergoeding van haar activiteiten. Dienaangaande stelde de belanghebbende dat de antwoorden op de vragenlijst uitgebreid bewijsmateriaal bevatten.
- (94) In de eerste plaats verwees de groep na de mededeling van de voorlopige en van de definitieve bevindingen naar het deel van de antwoorden op de vragenlijst betreffende de fabrieken, waarin werd verklaard dat Sveza-Les dezelfde verkoopfuncties uitoefent op de binnenlandse markt en op de exportmarkten, met als enige verschil de vergoeding voor de activiteiten van Sveza-Les. Een van de daarin beklemtoonde elementen is dat volgens de tussen Sveza-Les en elke fabriek gesloten beheerscontracten de bevoegdheden van het enige uitvoerende orgaan van de Sveza-producenten worden overgedragen aan Sveza-Les, dat optreedt als beheersmaatschappij. Volgens de beheerscontracten verricht Sveza-Les namens de fabrieken een breed scala aan beheersactiviteiten, waaronder fiscale boekhouding en verslaglegging. Bijgevolg worden Sveza-Les en de fabrieken volgens de onderneming vanuit operationeel oogpunt niet zelfstandig geëxploiteerd. De fabrieken werken onder leiding van en in overeenstemming met het beleid van Sveza-Les.

- (95) De Commissie merkte op dat Sveza-Les haar beheersdiensten tegen vergoeding verricht en regelmatig aan de fabrieken factureert met een overzicht van de aan hen verleende diensten. Ondanks het brede scala aan diensten waarin de beheerscontracten voorzien, hebben de juridische entiteiten echter besloten hun verkoop te reguleren door middel van afzonderlijke en zeer verschillende soorten contracten voor de uitvoer en de binnenlandse verkoop van het onderzochte product, hetgeen van invloed was op de wijze waarop deze verkopen plaatsvonden. Zoals uiteengezet in overweging 67 van de voorlopige verordening en in de volgende overwegingen, hebben de tussen Sveza-Les en de fabrieken gesloten commissieovereenkomsten uitsluitend gevolgen voor de uitvoer en vergden zij bijgevolg een correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening.
- (96) In de tweede plaats betwistte de groep ondernemingen na de mededeling van de voorlopige en van de definitieve bevindingen de beoordeling van de Commissie in overweging 68 van de voorlopige verordening met het argument dat de rechterlijke instanties van de Unie hebben bevestigd dat het bestaan van een overeenkomst een “relevant” maar niet doorslaggevend element is om te beoordelen of er al dan niet sprake is van EEEE. Er kan bijgevolg sprake zijn van EEEE, ongeacht het bestaan van een overeenkomst ⁽¹⁰⁾. De Commissie moet dan ook alle elementen die de economische realiteit van de betrekkingen tussen de Sveza-fabrieken en Sveza-Les weergeven, volledig beoordelen en kan niet louter op basis van het bestaan van een overeenkomst concluderen dat er geen sprake is van EEEE.
- (97) Volgens de Commissie bevestigt het door de Sveza-groep aangehaalde arrest haar standpunt in deze zaak. Zoals het Hof heeft overwogen, vormt het bestaan van een tussen de producent en zijn verbonden distributeur gesloten overeenkomst, waarin is bepaald dat aan deze laatste commissie wordt betaald, een belangrijk element in de verhoudingen tussen deze twee vennootschappen. Indien daaraan wordt voorbijgegaan, wordt een deel van de economische realiteit van deze verhoudingen versluierd. De Commissie heeft de betrekkingen tussen de Sveza-fabrieken en Sveza-Les inderdaad onderzocht op basis van de tussen hen gesloten overeenkomsten met de naam “commissieovereenkomst” en is tot de conclusie gekomen dat deze overeenkomsten, die worden uitgevoerd, verschillende bepalingen bevatten die, om de redenen die in overweging 98 worden uiteengezet ⁽¹¹⁾, moeilijk te rijmen zijn met het idee dat deze ondernemingen één enkele economische eenheid vormen.
- (98) In de derde plaats stelde de groep dat hoewel de Commissie in overweging 68 van de voorlopige verordening sprak over “een groot aantal clausules, zoals een arbitrageclausule, wat wijst op een gebrek aan solidariteit tussen de ondernemingen”, zij er slechts één noemde: de “arbitrageclausule”. Tegelijkertijd heeft het Gerecht in het arrest PT Musim Mas verschillende soorten clausules als bewijs van een gebrek aan solidariteit aangemerkt. De arbitrageclausule zou niet volstaan om de Commissie in staat te stellen te concluderen dat er geen sprake is van EEEE. Zoals uiteengezet in overweging 68 van de voorlopige verordening bevatten de commissieovereenkomsten tussen Sveza-Les en de fabrieken talrijke bepalingen die blijk geven van een gebrek aan solidariteit tussen de ondernemingen en bewijzen zij dus het bestaan van twee economische eenheden met uiteenlopende belangen ⁽¹²⁾. Afgezien van de arbitrageclausule is de aansprakelijkheid van de partijen bij de overeenkomst slechts beperkt in geval van overmacht, terwijl in alle andere situaties de partijen overeenkomstig de algemeen toepasselijke wetgeving van de Russische Federatie aansprakelijk zijn voor het niet of onjuist nakomen van de uit de overeenkomsten voortvloeiende verbintenissen. De overeenkomsten bevatten voorts bepalingen betreffende de communicatie tussen Sveza-Les en de fabrieken en hun verplichtingen in geval van wijziging van hun naam of adres. Deze niet-limitatieve voorbeelden en de in de voorlopige verordening vermelde arbitrageclausule bewijzen dat de verhouding tussen Sveza-Les en de producenten, wat de verkoop voor uitvoer betreft, is gebaseerd op normale commerciële voorwaarden. Het argument werd derhalve afgewezen.
- (99) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde de Sveza-groep dat de in de vorige overweging bedoelde bepalingen van de commissieovereenkomsten niet volstonden om een gebrek aan solidariteit aan te tonen. Volgens de beheerscontracten konden de fabrieken van Sveza geen besluit nemen zonder de toestemming van Sveza-Les en zijn zij feitelijk en rechtens volledig afhankelijk van Sveza-Les. De Commissie merkte op dat, zoals uiteengezet in overweging 95, ondanks het brede scala aan diensten waarin de beheerscontracten voorzien, de verkoop van de door de fabrieken vervaardigde producten niet onder de beheerscontracten viel. De juridische entiteiten hebben

⁽¹⁰⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 26 oktober 2016, PT Musim Mas/Raad, C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803, punten 43 en 55-59.

⁽¹¹⁾ Zie ook het arrest van het Gerecht van 14 juli 2021, Interpipe Niko Tube LLC/Commissie, T-716/19, ECLI:EU:C:2021:457, punten 162-163.

⁽¹²⁾ Arrest van het Gerecht van 14 juli 2021, Interpipe Niko Tube LLC/Commissie, T-716/19, ECLI:EU:T:2021:457, punt 163.

immers besloten hun verkoop te reguleren door middel van afzonderlijke en zeer verschillende soorten contracten voor de uitvoer en de binnenlandse verkoop van het onderzochte product, hetgeen van invloed was op de wijze waarop deze verkopen plaatsvonden en op de vergelijkbaarheid van de prijzen ervan. Dit argument werd dan ook afgewezen.

- (100) In de vierde plaats betwistte de Sveza-groep na de mededeling van de voorlopige en van de definitieve bevindingen de bevinding van de Commissie dat “sommige verkoopfuncties bij de producenten-exporteurs zijn gebleven, gezien hun VAA-kosten”, met het argument dat die functies geen verband houden met verkopen, maar met andere activiteiten die slechts van verre relevant zijn voor verkoopfuncties. Zelfs als de bewering van de Commissie juist zou zijn (quod non), kan er sprake zijn van EEEE wanneer de producent een deel van de verkoopfuncties vervult die complementair zijn aan die van de onderneming die zijn producten distribueert ⁽¹³⁾.
- (101) De Commissie merkte op dat het argument dat de VAA-kosten in kwestie geen betrekking hebben op verkoopfuncties van de producenten-exporteurs, maar op andere activiteiten, niet door bewijsmateriaal in het dossier werd gestaafd. Ook na de mededeling van de definitieve bevindingen werd geen bewijsmateriaal verstrekt. Integendeel, de producent had gemeld dat ten minste een deel van die kosten, zoals personeelskosten, verband hield met verkoopfuncties. Volgens de Commissie was dit een relevant element waaruit blijkt dat de producenten niet al hun verkoopactiviteiten aan Sveza-Les hebben gedelegeerd.
- (102) In de vijfde plaats stelde de producent-exporteur dat de verklaring dat “de verbonden handelaar de facturen aan de eerste onafhankelijke afnemers in de Unie op naam van de producent-exporteur uitschreef”, feitelijk onjuist is. Facturen aan niet-verbonden afnemers worden door Sveza-Les uitgeschreven, maar niet “op naam van de producent-exporteur”. Op de facturen wordt slechts vermeld welke fabriek van Sveza de goederen heeft vervaardigd.
- (103) De Commissie merkte op dat de eigendom van de goederen van de producent-exporteur rechtstreeks overgaat op de koper. Deze verkopen worden als inkomsten geboekt in het verkoopgrootboek van de producent-exporteur. Sveza-Les was nooit eigenaar van de goederen en boekte de verkoop ervan dus niet als verkoopopbrengst. In de rekeningen van Sveza-Les worden alleen de door de producenten-exporteurs betaalde commissies als inkomsten geboekt. Daarentegen verkopen de producenten-exporteurs in het geval van binnenlandse verkopen niet rechtstreeks aan de eerste onafhankelijke afnemers, maar aan Sveza-Les. De eigendom wordt dan aan Sveza-Les overgedragen. Bovendien verkrijgt Sveza-Les niet de eigendom van de betalingen van niet-verbonden afnemers die zij in verband met de uitvoertransacties heeft ontvangen; zij zijn rechtstreeks eigendom van de betrokken producenten-exporteurs, aan wie zij volledig worden overgedragen. Sveza-Les treedt met andere woorden op als agent bij de verkoop voor uitvoer door de fabrieken en krijgt daarvoor een commissie, terwijl Sveza-Les op de binnenlandse markt de verkoper is aan de eerste onafhankelijke afnemer in de zin van artikel 2, lid 1, van de basisverordening. Dit argument werd dan ook afgewezen.
- (104) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde de producent-exporteur dat de in de vorige overweging beschreven beoordeling van de Commissie vooral betrekking had op de formele afspraken tussen Sveza-Les en de fabrieken, maar niet op de economische realiteit van hun relatie, gelet op de functies die Sveza-Les daadwerkelijk uitoefende, namelijk die van een geïntegreerde verkoopafdeling. De formalistische benadering van de economische realiteit van de relatie tussen Sveza-Les en de producenten-exporteurs door de Commissie zou juridisch en feitelijk onjuist zijn.
- (105) Volgens de Commissie bevatte het dossier geen bewijsmateriaal waaruit bleek dat de contractuele regelingen niet de economische realiteit in de betrekkingen binnen de groep weerspiegelden. Integendeel, uit alle documenten bleek dat de contractuele regelingen in de praktijk door de verschillende rechtspersonen werden gevolgd bij de uitvoer en de binnenlandse verkoop. Dit argument werd dan ook afgewezen.

⁽¹³⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 13 oktober 1993, Matsushita/Raad, C-104/90, ECLI:EU:C:1993:837, punt 14. Zie ook het arrest van het Gerecht van 10 maart 2009, Interpipe Niko Tube en Interpipe NTRP/Raad, T-249/06, EU:T:2009:62, punt 185.

- (106) In de zesde plaats stelde de Sveza-groep dat terwijl voor exportverkopten schriftelijke commissieovereenkomsten worden gesloten, voor binnenlandse verkopen koop- en verkoopovereenkomsten worden gesloten. Dit is feitelijk juist. Dat neemt echter niet weg dat, zoals de Sveza-groep erkent, de binnenlandse verkoop en de verkoop voor uitvoer anders zijn georganiseerd en dat daarvoor overeenkomsten van een andere aard worden gesloten, zoals vermeld in overweging 108. Het staat dus buiten kijf dat de verkoop voor uitvoer wordt beheerst door commissieovereenkomsten en dat die commissies daadwerkelijk worden betaald als vergoeding voor de voor uitvoertransacties verrichte diensten. Dat is niet het geval voor binnenlandse transacties.
- (107) In de zevende plaats stelde de Sveza-groep dat de Commissie moet aantonen dat er als gevolg van de bij verkoop voor uitvoer betaalde commissie sprake is van een probleem met de vergelijkbaarheid van de prijzen. Op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening moet een correctie worden toegepast voor verschillen in commissies. De Sveza-groep stelde dat de relatie tussen de Sveza-fabrieken en Sveza-Les dezelfde economische resultaten oplevert, ongeacht of Sveza-Les een marge bij de binnenlandse verkoop of een commissie op de uitvoer ontvangt. Zowel de marge bij de binnenlandse verkoop als de commissies bij de uitvoer moeten daarom worden beschouwd als een "commissie" in de zin van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening. In die omstandigheden is er geen verschil tussen betaalde commissies dat van invloed zou zijn op de vergelijkbaarheid van de prijzen en is een correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening niet gerechtvaardigd.
- (108) De Commissie was het hier niet mee eens. De correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt i), heeft tot doel het eventuele verschil in commissie tussen binnenlandse verkoop en uitvoer te compenseren. Hoewel het op basis van de overeenkomsten betreffende de uitvoer buiten kijf staat dat de fabrieken Sveza-Les commissies betalen voor uitvoertransacties, met inbegrip van de verkoop aan de Unie, is niet aangetoond dat Sveza-Les voor de binnenlandse verkoop kan worden beschouwd als een op commissiebasis handelende agent. De door de Commissie vastgestelde feiten zijn veeleer dat alle binnenlandse verkopen van de groep indirecte verkopen zijn in die zin dat de fabrieken het betrokken product eerst tegen verrekenprijzen verkopen aan Sveza-Les, die vervolgens onder marktconforme voorwaarden verkoopt aan de eerste onafhankelijke afnemers op de binnenlandse markt. Niets wijst erop dat Sveza-Les daarbij als een op commissiebasis handelende agent kan worden beschouwd. De Commissie herinnerde aan de volgende kenmerken: alle binnenlandse verkopen worden verricht door Sveza-Les en de verkoopovereenkomsten tussen Sveza-Les en de fabrieken bevatten geen clause die erop wijst dat Sveza-Les als agent optreedt. In sommige van de verkoopovereenkomsten is met name bepaald: "Teneinde de prijs van de goederen gedurende een bepaalde periode overeen te komen, hebben de partijen het recht de desbetreffende bijlage bij deze overeenkomst te ondertekenen." Dergelijke bijlagen werden niet verstrekt in het kader van de verificatie, en andere overeenkomsten met details inzake betalingen en hoeveelheden waren achterhaald. Bijgevolg blijkt uit het bewijsmateriaal in het dossier niet hoe de aankoopprijs of de vergoeding van Sveza-Les werd vastgesteld ⁽¹⁴⁾. De overeenkomsten zwijgen ook over andere rechten en verplichtingen van de partijen. Zo is er bijvoorbeeld geen rapportageverplichting, geen verplichting om de andere partij in kennis te stellen van een naamswijziging, en ook niets over de aansprakelijkheid van partijen voor de niet-uitvoering van de overeenkomst ⁽¹⁵⁾. De Commissie merkte op dat het Gerecht, in soortgelijke omstandigheden als die welke golden voor de binnenlandse verkopen van Sveza-Les, heeft geoordeeld dat de correctie die de Commissie in de zaak *Interpipe* had toegepast in verband met de uitvoer, niet gerechtvaardigd was. ⁽¹⁶⁾ Op grond daarvan heeft de Commissie bevestigd dat een correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt i), voor de binnenlandse verkoop niet gerechtvaardigd was. De tussen de fabrieken en Sveza-Les gesloten overeenkomsten voor exportverkopten bepalen daarentegen duidelijk dat Sveza-Les als agent optreedt en voor die diensten recht heeft op een commissie, die door de fabrieken wel degelijk is betaald. Op grond hiervan concludeerde de Commissie dat voor de uitvoer een correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt i), gerechtvaardigd was.
- (109) Voorts onderzocht de Commissie het argument dat de vermeende marge voor binnenlandse verkoop en de daadwerkelijk betaalde commissies voor uitvoertransacties voor de producenten-exporteurs dezelfde economische resultaten opleveren. Zoals in de ondernemings specifieke mededeling nader is uiteengezet, verschilde de winstgevendheid van de verkoop op de binnenlandse markt en de verkoop voor uitvoer. Daarom was de Commissie van oordeel dat de betaling van commissies aan Sveza-Les voor de uitvoer voor de groep van producenten-exporteurs niet dezelfde economische resultaten oplevert als de aan Sveza-Les aangerekende verrekenprijzen voor binnenlandse verkopen door Sveza-Les aan de eerste onafhankelijke afnemers. Het argument werd derhalve afgewezen.

⁽¹⁴⁾ Zie naar analogie arrest van het Gerecht van 25 juni 2015, *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Raad*, T-26/12, punt 60.

⁽¹⁵⁾ Arrest van het Gerecht van 25 juni 2015, *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Raad*, T-26/12, punt 62.

⁽¹⁶⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 16 februari 2012, *Raad en Commissie/Interpipe Niko Tube en Interpipe NTRP*, gevoegde zaken C-191/09 P en C-200/09 P, punten 50-69.

- (110) In de achtste plaats stelde de Sveza-groep met betrekking tot overweging 71 van de voorlopige verordening dat de situatie vergelijkbaar is met artikel 2, leden 8 en 9, van de basisverordening, waarin is bepaald dat de prijs voor de eerste onafhankelijke afnemer kan worden gecorrigeerd voor alle kosten die tussen de invoer en de wederverkoop zijn gemaakt. Bovendien staat artikel 2, lid 1, van de basisverordening geenszins in de weg aan de toepassing van een correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening. Elke andere uitlegging zou artikel 2, lid 10, punt i), met inbegrip van de tweede alinea ervan, elke nuttige werking ontnemen.
- (111) De Commissie merkte op dat de bewoordingen van artikel 2, lid 1, van de basisverordening enerzijds, en van artikel 2, leden 8 en 9, van de basisverordening anderzijds, verschillend zijn. Terwijl artikel 2, lid 1, voorschrijft dat de normale waarde normaliter moet worden gebaseerd op de prijzen die door onafhankelijke afnemers in het land van uitvoer in het kader van normale handelstransacties worden betaald of dienen te worden betaald, voorziet artikel 2, lid 9, in de samenstelling van de uitvoerprijs op basis van de prijs waartegen de ingevoerde producten voor het eerst worden doorverkocht.
- (112) Ook moet worden opgemerkt dat de Sveza-groep, zoals uiteengezet in overweging 108, geen bewijsmateriaal heeft verstrekt met betrekking tot het bedrag van de gevraagde correctie van de normale waarde op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening. Het vermeende verschil tussen de aankoop- en de wederverkoopprijs en de wijze waarop dit werd berekend, werd in geen van de aan de Commissie verstrekte overeenkomsten schriftelijk uiteengezet. Volgens de Sveza-groep leek het ook van fabriek tot fabriek te verschillen en schommelde het in het onderzoektijdvak. Bovendien is in overweging 71 van de voorlopige verordening reeds uiteengezet dat indien een correctie voor een marge overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt i), moet worden gekwantificeerd als een aftrek van de door Sveza-Les bij de doorverkoop van het product in rekening gebrachte marge, dit de prijs de facto zou brengen tot het niveau van de verkoop tussen de fabrieken en Sveza-Les. Als de gestelde marge wordt afgetrokken, zou de basis voor de vaststelling van de normale waarde met andere woorden de verkoop tussen de fabrieken en Sveza-Les zijn. Volgens artikel 2, lid 1, van de basisverordening moet de normale waarde echter worden gebaseerd op de prijs voor de eerste onafhankelijke afnemer, en dat is niet Sveza-Les.
- (113) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde de Sveza-groep dat als er op de exportmarkten geen sprake is van EEEE, ook het bestaan daarvan op de binnenlandse markt niet kan worden vastgesteld aangezien Sveza-Les dezelfde functies uitoefent op de exportmarkten en op de binnenlandse markten. De Commissie was het hier niet mee eens. Zoals in de overwegingen 93 tot en met 112 in detail is uiteengezet, heeft de Commissie vastgesteld dat de economische relatie tussen Sveza-Les en de producenten, wat de uitvoer betreft, die is van een leverancier die door bemiddeling van een agent en op basis van normale commerciële voorwaarden verkoopt: de producent behoudt de eigendom van en blijft aansprakelijk voor de verkochte goederen, terwijl Sveza-Les voor de verkoop een commissie ontvangt zoals bepaald in de desbetreffende contracten. Wat binnenlandse verkopen betreft, is Sveza-Les daarentegen eigenaar van en aansprakelijk voor de verkochte goederen, en was de vermeende marge voor die verkopen in de contracten niet duidelijk omschreven. Bovendien reikt Sveza-Les de factuur voor binnenlandse verkopen gewoonlijk op dezelfde dag uit aan de fabrieken en aan de eindafnemer, wat de niet-commerciële relatie nog bevestigt. De Commissie herinnerde er ook aan dat het concept van één enkele economische eenheid in de context van correcties krachtens artikel 2, lid 10, van de basisverordening werd ontwikkeld in de rechtspraak van het Gerecht en van het Hof ⁽¹⁷⁾ inzake “notionele commissies” (met inbegrip van de marge van een handelaar) als bedoeld in de tweede alinea van artikel 2, lid 10, punt i), en niet voor situaties waarin de daadwerkelijke commissies duidelijk zijn omschreven en de facto betaald, zoals hier het geval is. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.
- (114) De Sveza-groep stelde dat de Commissie sommige door Sveza-Les aan niet-verbonden afnemers in de Unie betaalde bonussen en commissies dubbel heeft geteld, aangezien deze bedragen niet opnieuw aan de producenten-exporteurs werden gefactureerd. Sveza-Les was daarom van mening dat deze uitgaven kosten zijn die voortvloeien uit de uitvoering van de commissieovereenkomsten.
- (115) De Commissie heeft het argument parallel aan haar besluit over één enkele economische eenheid onderzocht en besloten de aan niet-verbonden afnemers in de Unie betaalde bonussen en commissies niet af te trekken van de uitvoerprijs. Het argument werd derhalve aanvaard.

⁽¹⁷⁾ Aangehaald in voetnoten 15 en 16.

- (116) Na de mededeling van de definitieve bevindingen betoogde de Sveza-groep dat, aangezien de Commissie heeft vastgesteld dat er op de binnenlandse markt één enkele economische entiteit bestond, zij bij de berekening van de VAA-kosten een geconsolideerde winst-en-verliesrekening van Sveza-Les en de producenten-exporteurs van de Sveza-groep had moeten gebruiken. De reden hiervoor is dat in de geconsolideerde winst-en-verliesrekening betalingen binnen de groep zijn verwijderd en dat de werkelijke kosten en de werkelijke inkomsten daarin worden gecombineerd zoals bij één economische eenheid.
- (117) De Commissie heeft de producenten-exporteurs van de groep verzocht om samen met het antwoord op de oorspronkelijke vragenlijst zowel hun gecontroleerde rekeningen als de (eventuele) geconsolideerde gecontroleerde rekeningen te verstrekken. Geen van de producenten-exporteurs, noch Sveza-Les, die nochtans de hoofdaandeelhouder van een van de producenten-exporteurs was, heeft die geconsolideerde informatie verstrekt. Binnen de Sveza-groep bestonden er geen gecontroleerde geconsolideerde rekeningen, zodat een dergelijk document niet kon worden gerapporteerd in het kader van dit onderzoek. Hoewel Sveza-Les tijdens de controle op afstand een geconsolideerde winst- en verliesrekening heeft verstrekt, was de Commissie niet in staat de juistheid en betrouwbaarheid ervan te controleren, aangezien het document in kwestie niet naar behoren was gecontroleerd door een onafhankelijk auditkantoor. De Commissie heeft het argument derhalve afgewezen.
- (118) De Sveza-groep stelde dat de correctie voor de voor de uitvoer betaalde commissies discriminerend was, met name wanneer rekening werd gehouden met de correctie van de commissie voor de uitvoerprijs van een andere producent-exporteur (UPG).
- (119) De Commissie heeft geen verschillende behandeling van de twee zaken vastgesteld, aangezien de feitelijke omstandigheden van de twee belanghebbenden en met name de contractuele betrekkingen tussen de verbonden entiteiten in hun respectieve groepen van ondernemingen verschilden. Terwijl UPG erkende dat de bij binnenlandse verkopen betaalde commissies uitgaven en diensten in verband met de uitvoer dekten, werden de binnenlandse verkopen en de verkopen voor uitvoer binnen de Sveza-groep geregeld door middel van verschillende juridische constructies. Het argument werd derhalve afgewezen.

3.4. Dumpingmarges

- (120) Zoals uiteengezet in de overwegingen 31 tot en met 115, heeft de Commissie rekening gehouden met de opmerkingen die de belanghebbenden na de mededeling van de voorlopige bevindingen hebben ingediend en heeft zij de dumpingmarges dienovereenkomstig herberekend.
- (121) De definitieve dumpingmarges, uitgedrukt als een percentage van kosten, verzekering en vracht (cif-prijs), grens Unie, vóór inkleding, zijn als volgt:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %
Sveza-groep	14,40 %
Syktyvkar Plywood Mill	15,72 %
Andere medewerkende ondernemingen	14,85 %
Alle andere ondernemingen	15,80 %

- (122) De berekeningen van de individuele dumpingmarges, met inbegrip van de aanpassingen en correcties naar aanleiding van de opmerkingen die de belanghebbenden na de mededelingen van de voorlopige en de definitieve bevindingen hebben ingediend, werden aan de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs meegedeeld.

4. SCHADE

4.1. Definitie van de bedrijfstak van de Unie en de productie in de Unie

- (123) Aangezien er geen opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 80 tot en met 82 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.2. Verbruik in de Unie

- (124) De Commissie heeft het verbruik in de Unie vastgesteld op basis van a) door de klager verstrekte gegevens over de verkoop van het soortgelijke product door de bedrijfstak van de Unie aan niet-verbonden afnemers in de Unie, zoals getoetst aan de hand van de verkoophoeveelheden die zijn gerapporteerd door de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie; b) de invoer van het onderzochte product uit alle derde landen zoals gerapporteerd in Eurostat ⁽¹⁸⁾.
- (125) Rekening houdend met de in punt 4.3.1 beschreven methode voor de identificatie van de invoer ontwikkelde het verbruik in de Unie zich als volgt:

Tabel 1

Verbruik in de Unie in kubieke meter (m³)

	2017	2018	2019	Onderzoektijdvak
Totaal verbruik in de Unie	1 755 656	1 855 185	1 829 570	1 762 318
Index	100	106	104	100

Bron: klager, in de steekproef opgenomen producenten in de Unie en Eurostat.

- (126) Het verbruik in de Unie is in de beoordelingsperiode stabiel gebleven. Uit een gedetailleerde analyse blijkt een stijging van 6 % tussen 2017 en 2018, die in 2019 afnam tot een stijging van 4 % ten opzichte van 2017 en een uiteindelijke daling waardoor het verbruik op een vergelijkbaar niveau uitkwam als in 2017.

4.3. Invoer uit het betrokken land

4.3.1. Methode voor de identificatie van de invoer van het betrokken product

- (127) Zoals uiteengezet in overweging 86 van de voorlopige verordening, werd de invoer van het betrokken product vóór de inleiding van de procedure en de daaropvolgende instelling van een specifieke Taric-code ⁽¹⁹⁾ geregistreerd op GN-niveau ⁽²⁰⁾, waarmee ook andere producten dan het betrokken product werden meegeteld. Om het volume van de invoer van het betrokken product tijdens de beoordelingsperiode te schatten, heeft de Commissie dezelfde ratio (Taric/GN) toegepast die na de opening van het onderzoek is waargenomen tussen het invoervolume voor de volledige GN-code en de invoer van het betrokken product op basis van de Taric-gegevens. Voor de invoer uit het betrokken land werd deze ratio ⁽²¹⁾ vastgesteld op 78 %.
- (128) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelden enkele belanghebbenden dat de vaststelling van de invoerstatistieken vertekende resultaten opleverde. Met name werd aangevoerd dat de resultaten bij de vergelijking van de invoer in kubieke meter met de invoer in ton niet verenigbaar waren met de algemeen aanvaarde gemiddelde dichtheid van het onderzochte product.
- (129) De Commissie heeft deze argumenten onderzocht en trof daarbij in de gerapporteerde statistieken vertekende gegevens aan op het niveau van de aanvullende eenheid (in dit geval kubieke meter). De Commissie heeft daarom besloten om voor de bepaling van de invoer het gerapporteerde gewicht (ton), een betrouwbare en stabiele reeks gegevens, om te zetten in kubieke meters.

⁽¹⁸⁾ Gegevens afkomstig van Eurostat, gecorrigeerd door toepassing van de in punt 4.3.1 uiteengezette methode.

⁽¹⁹⁾ Taric-code: 4412 33 00 10

⁽²⁰⁾ GN-code: 4412 33 00

⁽²¹⁾ De ratio is sinds de bekendmaking van de voorlopige verordening licht gewijzigd, tot 79 %, doordat recentere invoerstatistieken over een langere periode beschikbaar waren. De Commissie heeft gebruikgemaakt van de Taric-gegevens betreffende de volledige maanden vanaf de opening van het onderzoek tot de bekendmaking van de voorafgaande kennisgeving (november 2020 tot en met april 2021).

- (130) Voor de omzetting van tonnen in kubieke meters heeft de Commissie een omrekeningsfactor van 0,69 gebruikt. De omrekeningsfactor werd bepaald aan de hand van de algemeen aanvaarde dichtheidswaarden van het betrokken product. De omrekeningsfactor werd door zowel producenten-exporteurs als producenten in de Unie gesuggereerd en viel ook binnen het bereik dat in de in de klacht beschreven methode werd voorgesteld. Bovendien bevestigde de analyse van het gemiddelde aantal ton en kubieke meter die door de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs in de Unie worden verkocht, de juistheid van de omrekeningsfactor 0,69. Na de herziening werd de ratio voor de invoer uit het betrokken land licht naar boven bijgesteld, tot 79 %.
- (131) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde één Russische producent-exporteur (Sveza) dat het gebruik van een ratio (Taric/GN) op basis van invoer na de inleiding van de procedure niet noodzakelijkerwijs de situatie tijdens de gehele beoordelingsperiode weerspiegelde, aangezien de ontwikkeling van de GN-code mogelijk beïnvloed is door andere soorten triplex en multiplex waarop het onderzoek niet van toepassing is. Ook werd gesteld dat de invoer uit Rusland na de opening van het onderzoek aanzienlijk kon zijn toegenomen en dat de invoer van het betrokken product vóór de inleiding van de procedure daardoor had kunnen worden overschat. De Sveza-groep betoogde ook dat voor de vaststelling van de invoer het gebruik van Russische statistieken betrouwbaarder is dan Eurostat.
- (132) De Commissie was van oordeel dat de door haar gebruikte methode een redelijke en betrouwbare schatting mogelijk maakte, aangezien het betrokken product onderdeel was van een grotere groep triplex- en multiplexproducten op statistisch niveau. Volgens de Commissie is het gebruik van Russische uitvoerstatistieken niet betrouwbaarder dan de gegevens van Eurostat, aangezien zij ook andere producten dan het betrokken product omvatten. Ook heeft de Sveza-groep geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat de invoer van andere soorten triplex en multiplex als groep meer toenam dan die van triplex en multiplex. Het argument werd derhalve afgewezen.

4.3.2. Volume en marktaandeel van de invoer uit het betrokken land

- (133) Aan de hand van de hierboven uiteengezette methode heeft de Commissie het volume van de invoer op basis van gegevens van Eurostat vastgesteld. Het marktaandeel van de invoer werd vastgesteld door de hoeveelheden van de invoer te vergelijken met het verbruik in de Unie.
- (134) De invoer uit het betrokken land heeft zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 2

Omvang (m³) en marktaandeel van de invoer

	2017	2018	2019	Onderzoektijdvak
Omvang van de invoer uit Rusland (m ³)	710 163	773 521	809 267	812 521
Index	100	109	114	114
Marktaandeel	40 %	42 %	44 %	46 %
Index	100	103	109	114

Bron: Eurostat.

- (135) De invoer uit het betrokken land steeg in de beoordelingsperiode van ongeveer 710 163 kubieke meter naar ongeveer 812 521 kubieke meter; dit was een stijging van 14 %. Het marktaandeel van die invoer steeg in de beoordelingsperiode van 40 % tot 46 %.

4.3.3. Prijzen van de ingevoerde producten uit het betrokken land en prijsonderbieding

- (136) De Commissie heeft de prijzen van de invoer vastgesteld op basis van de Eurostat-statistieken op GN-niveau (EUR/ton). Hoewel de invoer van het betrokken product als deel van een grotere verzameling aan producten werd geregistreerd — zoals uiteengezet in punt 4.3.1 — leverde deze methode een betrouwbare schatting op van de prijzen en de ontwikkeling daarvan in de tijd, aangezien het betrokken product het overgrote deel van de invoer onder deze GN-code vertegenwoordigde. Deze methode maakt het derhalve mogelijk de prijsontwikkeling tussen verschillende landen van uitvoer te vergelijken.

- (137) Na de mededeling van de definitieve bevindingen betwistte de Sveza-groep het gebruik van statistische gegevens op GN-niveau voor de vaststelling van de invoerprijzen, aangezien het betrokken product onder een GN-code valt die ook andere soorten triplex en multiplex omvat, waardoor de gegevens onbetrouwbaar waren. Voorts stelde zij dat de gegevens van Eurostat losstonden van de realiteit op de markt en de daadwerkelijk op de markt waargenomen prijzen, waardoor de onbetrouwbaarheid van de methode van de Commissie nog werd versterkt.
- (138) De Commissie was het hier niet mee eens. Zoals hierboven reeds is uiteengezet, was zij van mening dat haar methode voor de beoordeling van de omvang en de prijzen van de invoer van berkentriplex en -multiplex uit Rusland een redelijke en betrouwbare schatting mogelijk maakte. Wat de betrouwbaarheid van de door Eurostat genoemde prijzen betreft, bevestigden de overwegingen 140 en 141 dat de prijzen in de statistieken van Eurostat dezelfde trend vertoonden als de gewogen gemiddelde uitvoerprijzen van de in de steekproef opgenomen Russische producenten-exporteurs. Hieruit bleek dat de statistieken van Eurostat niet afweken van de gecontroleerde gegevens die specifiek betrekking hadden op het betrokken product en dus de betrouwbaarheid van de gegevens voor de vaststelling van de invoerprijzen bevestigden.
- (139) De gemiddelde prijzen van de invoer uit het betrokken land hebben zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 3

Invoerprijzen (EUR/ton)

	2017	2018	2019	Onderzoektijdvak
Rusland	646	681	608	584
Index	100	105	94	90

Bron: Eurostat.

- (140) De gemiddelde prijzen van de invoer uit Rusland daalden van 646 EUR/ton in 2017 tot 584 EUR/ton tijdens het onderzoektijdvak; dit was een daling van 10 %. De gemiddelde invoerprijs steeg in 2018 met 5 % en daalde in de daaropvolgende perioden weer met 14 %.
- (141) Dezelfde trend kan worden waargenomen wanneer gebruik wordt gemaakt van de gewogen gemiddelde uitvoerprijzen die door de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs zijn gerapporteerd: daaruit blijkt een prijs van 434 EUR/m³ in het OT voor het betrokken product. Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelde UPM dat de berekening van de prijsopbod en het prijsbederf niet in overeenstemming was met de rechtspraak van de rechterlijke instanties van de Unie, aangezien deze gebaseerd waren op een uitvoerprijs die overeenkomstig artikel 2, lid 9, was gecorrigeerd, terwijl op de verkoopprijs van de bedrijfstak van de Unie geen soortgelijke correctie was toegepast. De Commissie was van oordeel dat aangezien slechts een beperkt percentage, namelijk 4 % tot 7 %, van de Russische uitvoer via een verbonden onderneming werd verkocht, het effect hiervan op de berekening van de prijsopbod marginaal is en niets afdoet aan het feit dat de Russische invoer de prijzen van de bedrijfstak van de Unie aanzienlijk onderbiedt. Wat de berekening van het prijsbederf (schademarge) betreft, werd de geen schade veroorzakende prijs in de Unie bovendien gebaseerd op de productiekosten vermeerderd met een streefwinst, zodat eventuele kosten van verbonden handelaren in de Unie die vergelijkbaar zijn met de situatie van de Russische uitvoer, buiten beschouwing werden gelaten.
- (142) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen betwistten verschillende belanghebbenden de door de Commissie doorgevoerde groepering voor vergelijking van verschillende productsoorten. Met name werd aangevoerd dat één en dezelfde bepaling van het oppervlak voor elke triplex- of multiplexplaat door de breedte en de lengte ervan te vermenigvuldigen, geen rekening houdt met de richting van de houtvezel en dus een belangrijke factor voor de productiekosten en de prijzen niet in aanmerking neemt. Dit had dan ook gevolgen voor de geldigheid van de berekening van de prijsopbod en het prijsbederf.
- (143) Wat de groepering betreft, herinnerde de Commissie eraan dat, zoals vermeld in overweging 95 van de voorlopige verordening, berkentriplex en -multiplex wordt verkocht in een grote verscheidenheid aan afmetingen en kwaliteitscategoriën en volgens specifieke eisen van de afnemer. Daarom heeft de Commissie, zoals reeds uiteengezet in overweging 95 van de voorlopige verordening, met het oog op een deugdelijke vergelijking van de door de bedrijfstak van de Unie verkochte producten en de equivalente door de Russische producenten-exporteurs verkochte productsoorten een onderlinge aanpassing toegepast door een aantal sterk op elkaar lijkende productsoorten te groeperen, hoewel zij de overgrote meerderheid van de productsoorten handhaafde. Gezien de grote verscheidenheid aan PCN's die qua afmetingen, dikte en/of deklaag slechts licht varieerden, was een groepering van nauw vergelijkbare PCN's mogelijk zonder de nauwkeurigheid van de vergelijking in gevaar te brengen. Met deze methode kon de Commissie een kritische massa van ingevoerde producten vergelijken met de verkoop door de bedrijfstak van de Unie. De Commissie heeft met name het volgende gedaan om een goede vergelijking van de

betrokken producten mogelijk te maken: 1) drie soorten fenolcoating werden gegroepeerd (F-W-HT zoals beschreven in de vragenlijst); 2) twee soorten niet-gecoate maar vergelijkbare oppervlaktekwaliteiten werden gegroepeerd (CP en WG); en 3) de Commissie berekende het oppervlak van elke triplex- of multiplexplaat door vermenigvuldiging van de breedte en de lengte ervan. Deze berekening werd uitgevoerd in vierkante millimeter om een vergelijking mogelijk te maken van vergelijkbare afmetingen die anders werden gepositioneerd en/of anders werden gerapporteerd. Eén belanghebbende stelde dat het prijsverschil tussen de verschillende gegroepeerde productsoorten [4 % tot 7 %] bedroeg. Ook al zou het beweerd prijsverschil moeten worden aanvaard, dan nog heeft de Commissie dit verschil niet significant geacht. Daaruit bleek immers dat de door de Commissie verrichte groepering niet in de weg stond aan een nauwkeurige prijsvergelijking. Bijgevolg was de Commissie van oordeel dat de in het voorlopige stadium uitgevoerde groepering een redelijke en betrouwbare prijsvergelijking en vergelijking van gelijkwaardige productsoorten mogelijk maakte.

- (144) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen hebben sommige belanghebbenden opmerkingen ingediend over de berekening van de prijszonderbiedingsmarge, zoals vermeld in overweging 100 van de voorlopige verordening. Naar aanleiding van deze opmerkingen en kleine wijzigingen in de gewogen gemiddelde prijszonderbiedingsmarge werd de marge voor de in de steekproef opgenomen medewerkende producenten-exporteurs herzien; deze bedraagt nu tussen 9,6 % en 18,4 % voor de invoer uit het betrokken land op de markt van de Unie. De gewogen gemiddelde prijszonderbieding die op basis van de door de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs verstrekte gegevens werd vastgesteld, bedroeg 12,6 %.
- (145) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde de Sveza-groep dat de berekening van de prijszonderbieding en het prijsbederf om de volgende redenen onjuist was: i) aangezien de productsoorten van oorsprong uit Rusland en de productsoorten die door de bedrijfstak van de Unie worden geproduceerd en verkocht, nauwelijks met elkaar concurreren, waren de berekeningen niet representatief; ii) de groepering van verschillende productsoorten was gebrekkig, aangezien daarbij geen rekening is gehouden met variaties in afmetingen die van invloed zijn op de prijzen, onder meer wegens de verschillende richtingen van de vezel; en iii) de Commissie heeft bij haar berekeningen geen rekening gehouden met de VAA-kosten en de winst van verbonden importeurs.
- (146) Wat de onderlinge concurrentie betreft, heeft de Commissie vastgesteld dat, anders dan wordt betoogd, de verkoop door producenten in de Unie en die door Russische producenten in grote mate overeenstemde. Ook is vastgesteld dat berkentriplex en -multiplex dat wordt verkocht door producenten in de Unie en door Russische producenten dezelfde fysieke en technische basiskenmerken hebben, en dat zowel de bedrijfstak van de Unie als de producenten-exporteurs concurreren in dezelfde sectoren en voor dezelfde eindgebruikers. Wat het tweede argument betreft, bleef de Commissie bij haar in overweging 143 uiteengezette standpunt dat de groepering van bepaalde productsoorten en de omrekening in oppervlakte zowel passend als noodzakelijk waren om een redelijke prijsvergelijking van gelijkwaardige productsoorten mogelijk te maken, gezien de talrijke kleine verschillen tussen de diverse PCN's. De Commissie merkte ook op dat de Sveza-groep geen alternatieve methode heeft voorgesteld die een deugdelijke prijsvergelijking mogelijk maakt. Met betrekking tot het derde argument handhaafde de Commissie haar standpunt zoals uiteengezet in overweging 141 en herinnerde zij aan het volgende.
- (147) Voor de berekening van de prijszonderbieding ging de Commissie uit van het tijdstip waarop de Russische invoer op de markt van de Unie in concurrentie kwam met de producten van de producenten in de Unie, en daarom keek zij naar de aankoopprijs van de eerste niet-verbonden partij omdat die kon kiezen om hetzij bij de bedrijfstak van de Unie, hetzij bij Russische leveranciers in te kopen. Voor de prijzen bij uitvoer naar verbonden importeurs werd de methode van artikel 2, lid 9, van de basisverordening gebruikt. De analoge toepassing van artikel 2, lid 9, van de basisverordening maakt het mogelijk een prijs vast te stellen die volledig vergelijkbaar is met de prijs die wordt gebruikt bij het onderzoek naar de verkoop aan niet-verbonden afnemers en die ook vergelijkbaar is met de verkoopprijs van de bedrijfstak van de Unie; daarom was de aftrek van de VAA-kosten en de op de wederverkoopprijs aan niet-verbonden afnemers gemaakte winst van de verbonden importeur gerechtvaardigd.

- (148) Die aftrek was ook nodig voor een nauwkeurige berekening van het prijsbederf. De richtprijs van de bedrijfstak van de Unie was gebaseerd op zijn productiekosten plus de streefwinst, zonder rekening te houden met de vraag of de producten vervolgens in de Unie werden verkocht aan verbonden of niet-verbonden afnemers, en omvatte bijgevolg ook geen VAA-kosten en winst van verbonden verkoopteities in de Unie.

4.4. Economische situatie van de bedrijfstak van de Unie

4.4.1. Algemene opmerkingen

- (149) Aangezien er geen opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 101 tot en met 105 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4.2. Macro-economische indicatoren

4.4.2.1. Productie, productiecapaciteit en bezettingsgraad

- (150) Aangezien er geen opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 106 tot en met 109 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4.2.2. Verkoopvolume en marktaandeel

- (151) Het verkoopvolume en het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie ontwikkelden zich tijdens de beoordelingsperiode als volgt, rekening houdend met de in punt 4.3.1 uiteengezette methode voor de vaststelling van de invoer:

Tabel 4

Verkoopvolume en marktaandeel

	2017	2018	2019	OT
Totaal verkoopvolume op de markt van de Unie (m ³)	821 341	818 621	757 103	680 243
<i>Index</i>	100	100	92	83
Marktaandeel	47 %	44 %	41 %	39 %
<i>Index</i>	100	94	88	83

Bron: Klager, in de steekproef opgenomen producenten in de Unie en Eurostat.

- (152) Gedurende de beoordelingsperiode daalde het totale verkoopvolume van de bedrijfstak van de Unie aanzienlijk, met 17 %. Het verkoopvolume in de Unie bleef van 2017 tot 2018 op hetzelfde niveau, maar vertoonde in 2019 een afname met 8 %, en tussen 2019 en het OT een verdere afname met 10 %.
- (153) Ook het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie nam met 17 % af, waaruit een constant dalende trend blijkt die de marktpositie van de bedrijfstak van de Unie deed slinken van een marktaandeel van 47 % in 2017 tot 39 % in het OT.

4.4.2.3. Groei

- (154) Hoewel er sprake was van een gezonde markt met een stabiel verbruik in de Unie, blijkt uit de bovenstaande cijfers dat de bedrijfstak van de Unie aanzienlijke dalingen heeft gekend op het gebied van productie, verkoopvolume en marktaandeel.

4.4.2.4. Werkgelegenheid en productiviteit

- (155) Aangezien er geen opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 114 tot en met 116 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4.2.5. Hoogte van dumpingmarge en herstel van eerdere dumping

- (156) Aangezien er geen opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 117 en 118 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4.3. *Micro-economische indicatoren*

- (157) Aangezien er geen opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 119 tot en met 131 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.5. **Conclusie inzake schade**

- (158) Tegen de achtergrond van een stabiel verbruik in de Unie nam de invoer uit Rusland in de beoordelingsperiode toe (+ 14 %), tegen prijzen die de prijzen van de bedrijfstak van de Unie aanzienlijk onderboden. Hierdoor konden de Russische producenten-exporteurs in het OT een marktaandeel van 46 % verwerven (tegenover 40 % in 2017).
- (159) In deze omstandigheden verslechterde de economische situatie van de bedrijfstak van de Unie, zoals blijkt uit de negatieve trend van alle belangrijke macro-indicatoren: productie (-14 %), verkoop in de EU (-17 %) en een aanzienlijke vermindering van zijn marktaandeel (van 47 % tot 39 %) in de beoordelingsperiode.
- (160) Om het hoofd te bieden aan de druk van de lage Russische prijzen trachtte de bedrijfstak van de Unie de kosten te verlagen en werden er aanpassingen in het personeelsbestand (- 12 %) doorgevoerd, zoals blijkt uit tabel 6 van de voorlopige verordening. Als gevolg van de druk door de invoer met dumping uit Rusland in de vorm van stijgende hoeveelheden en lage prijzen, daalde de verkoop in de Unie echter en namen de voorraden in de beoordelingsperiode snel toe (+ 22 %), waarbij in 2018 het maximale niveau (+ 41 %) werd bereikt, zoals blijkt uit tabel 9 van de voorlopige verordening.
- (161) Blijkens tabel 7 van de voorlopige verordening namen de productiekosten van de bedrijfstak van de Unie tijdens de beoordelingsperiode aanzienlijk toe (+ 10 %), voornamelijk als gevolg van een sterke stijging van de grondstofprijzen.
- (162) De kosten van de bedrijfstak van de Unie stegen sterker dan de verkoopprijzen in het licht van de druk die door de invoer met dumping werd uitgeoefend. Bijgevolg stortte de winstgevendheid in de beoordelingsperiode in en sloeg van een gezonde situatie (+ 9,7 %) in 2017 om tot een onhoudbaar verliesgevend scenario (- 2,8 %) in het OT, zoals blijkt uit tabel 10 van de voorlopige verordening.
- (163) Rekening houdend met het bovenstaande kwam de Commissie tot de conclusie dat de bedrijfstak van de Unie aanmerkelijke schade heeft geleden in de zin van artikel 3, lid 5, van de basisverordening.

5. OORZAKELIJK VERBAND

5.1. **Gevolgen van de invoer met dumping**

- (164) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelden sommige belanghebbenden dat de invoer uit Rusland niet de oorzaak van de schade kon zijn, aangezien deze een ander marktsegment bestrijkt.
- (165) Zoals beschreven in punt 5.2.7, is uit het onderzoek gebleken dat de bedrijfstak van de Unie en de producenten-exporteurs in dezelfde sectoren concurreren en leveren aan dezelfde eindgebruikers.
- (166) Aangezien er geen andere opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 138 tot en met 141 van de voorlopige verordening bevestigd.

5.2. **Gevolgen van andere factoren**

5.2.1. *Invoer uit derde landen*

- (167) Om het volume van de invoer uit derde landen te bepalen, heeft de Commissie, zoals uiteengezet in punt 4.3.1, dezelfde ratio (Taric/GN) toegepast die na de opening van het onderzoek is waargenomen tussen het invoervolume in ton voor de volledige GN-code en de invoer van het betrokken product op basis van de Taric-gegevens. Voor de omzetting van tonnen in kubieke meters heeft de Commissie een omrekeningsfactor van 0,69 gebruikt.

- (168) De enige derde landen van waaruit aanzienlijke hoeveelheden in de Unie werden ingevoerd, waren Belarus en Oekraïne. Voor Belarus is na de opening van het onderzoek de ratio (Taric/GN) vastgesteld op 39 %; voor Oekraïne was dat 61 %.
- (169) De Commissie heeft de prijzen van de invoer vastgesteld op basis van de gegevens op GN-niveau (EUR/ton), zoals uiteengezet in punt 4.3.2.
- (170) De invoer uit andere derde landen heeft zich gedurende de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 5

Invoer uit derde landen

Land		2017	2018	2019	Onderzoektijdvak
Oekraïne	Volume (m ³)	67 831	83 465	86 795	88 303
	<i>Index</i>	100	123	128	130
	Marktaandeel	4 %	4 %	5 %	5 %
	Gemiddelde prijs (EUR/ton)	651	725	641	616
	<i>Index</i>	100	111	98	95
Belarus	Volume (m ³)	124 561	141 310	138 307	145 731
	<i>Index</i>	100	113	111	117
	Marktaandeel	7 %	8 %	8 %	8 %
	Gemiddelde prijs (EUR/ton)	403	481	387	363
	<i>Index</i>	100	119	96	90
Andere derde landen ⁽²²⁾	Volume (m ³)	31 760	38 267	38 097	35 520
	<i>Index</i>	100	120	120	112
	Marktaandeel	2 %	2 %	2 %	2 %
	Gemiddelde prijs (EUR/ton)	566	576	565	561
	<i>Index</i>	100	102	100	99
Totaal van alle derde landen behalve Rusland	Volume (m ³)	224 153	263 043	263 199	269 555

⁽²²⁾ De ratio (Taric/GN) na de opening van het onderzoek tussen het invoervolume voor de volledige GN-code en de invoer van het betrokken product op basis van de Taric-gegevens, is voor "Andere derde landen" vastgesteld op 8 %.

	<i>Index</i>	100	117	117	120
	Marktaandeel	13 %	14 %	14 %	15 %
	Gemiddelde prijs (EUR/ton)	537	574	535	520
	<i>Index</i>	100	107	100	97

Bron: Eurostat.

- (171) In vergelijking met Rusland hadden Belarus en Oekraïne slechts een beperkte marktpositie in de Unie. In de beoordelingsperiode bleef hun marktaandeel relatief stabiel, met een minimale stijging van 1 procentpunt tijdens de beoordelingsperiode, op een niveau van respectievelijk 8 % en 5 % tijdens het OT. De aanwezigheid van alle andere derde landen nam enigszins toe, maar hun marktaandeel bleef met 2 % laag. Het gecombineerde marktaandeel van de invoer uit alle derde landen behalve Rusland steeg van 2017 tot 2018 met 1 %, en met 1 % van 2019 tot het OT, tot een niveau van 15 %.
- (172) Wat de prijzen tijdens de beoordelingsperiode betreft, verkocht Oekraïne het betrokken product tegen iets hogere prijzen dan Rusland, terwijl Belarus het betrokken product tegen lagere prijzen verkocht. De lagere prijzen uit Belarus werden door zowel de importeurs als de klager verklaard door de beperkte technologie van het land, waardoor slechts een zeer specifieke en goedkopere productsoort kan worden geproduceerd. In tegenstelling tot Belarus betrof de invoer uit Rusland een ruimer gamma van producten en berentriplex en -multiplex van hogere kwaliteit, waardoor de gemiddelde prijzen hoger lagen.
- (173) Op basis daarvan kwam de Commissie tot de conclusie dat het effect van de invoer uit andere landen geen afbreuk deed aan het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping uit Rusland en de materiële schade die de producenten in de Unie hebben geleden.
- (174) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde de Sveza-groep dat de Commissie geen rekening heeft gehouden met het feit dat de invoer uit Belarus en Oekraïne toenam en plaatsvond tegen lagere prijzen (na correctie voor douanerechten) dan de Russische uitvoer naar de Unie, wat tot de schade heeft bijgedragen. Door deze elementen niet in aanmerking te nemen, heeft de Commissie bij haar analyse van de invoer uit derde landen een kennelijke fout gemaakt. De regering van de Russische Federatie ("de Russische overheid") stelde ook dat de Commissie de gevolgen van de invoer uit derde landen voor de bedrijfstak van de Unie niet naar behoren had beoordeeld.
- (175) De Commissie heeft dit argument afgewezen. Wat ten eerste de invoer uit Oekraïne betreft, herinnerde de Commissie eraan dat de invoerprijzen waren gebaseerd op gegevens van Eurostat op cif-niveau en dus vóór de toepassing van douanerechten. De Commissie bevestigde derhalve dat de prijzen van de invoer uit Oekraïne hoger waren dan de prijzen bij invoer uit Rusland. Mocht de Commissie de invoer uit Rusland en uit Oekraïne vergelijken na toepassing van het douanerecht (dat alleen geldt voor de invoer uit Rusland), dan zouden de prijzen van beide landen in dezelfde orde van grootte liggen. Gezien de beperkte omvang en het beperkte marktaandeel ervan, deed de invoer uit Oekraïne geen afbreuk aan het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping uit Rusland en de materiële schade die de producenten in de Unie hebben geleden.
- (176) Ten tweede namen de volumes uit zowel Oekraïne als Belarus weliswaar toe, maar dit gebeurde vanaf een relatief laag beginpunt en de impact ervan op de markt van de Unie was marginaal, aangezien hun respectieve marktaandelen met slechts 1 procentpunt toenamen, terwijl het marktaandeel van de Russische invoer met 6 procentpunten toenam. De Commissie bevestigde derhalve haar voorlopige bevinding dat de invoer uit andere landen het oorzakelijk verband niet afzwakte.
- (177) Tot slot herinnerde de Commissie eraan dat de invoer uit andere derde landen dan Oekraïne en Belarus slechts ongeveer 2 % van de markt van de Unie uitmaakte en tijdens de beoordelingsperiode op dat niveau bleef. Ook het prijsniveau bleef tijdens de beoordelingsperiode stabiel. Deze invoer werd derhalve niet geacht schade toe te brengen aan de bedrijfstak van de Unie. Het argument werd daarom afgewezen.

5.2.2. *Uitvoerprestaties van de bedrijfstak van de Unie*

- (178) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelde één producent-exporteur, de Sveza-groep, dat de positieve uitvoerprestaties van de bedrijfstak van de Unie tot de schade hebben bijgedragen, aangezien de stijging van de uitvoer ten koste zou zijn gegaan van de binnenlandse verkoop. Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde ook de Russische overheid aan dat de uitvoerprestaties van de bedrijfstak van de Unie (toegenomen uitvoer tegen lage prijzen) schade hadden veroorzaakt.
- (179) Tijdens het OT beschikte de bedrijfstak van de Unie over genoeg productiecapaciteit om de stijging van de uitvoer op te vangen. Hetzelfde geldt voor de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie. Bovendien maakte de stijging van het uitvoervolume slechts een klein deel uit van de daling van de binnenlandse verkoop met 17 % die blijkt uit tabel 4. Bijgevolg draagt de toename van de uitvoer van de bedrijfstak van de Unie niet bij aan de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade.
- (180) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen merkte de producent-exporteur UPM op dat de analyse van de uitvoerprestaties in de voorlopige verordening gebaseerd was op de gegevens van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie, die een stijging vertoonden, in tegenstelling tot de door de klager geraamde uitvoerprestaties van de bedrijfstak van de Unie als geheel, die een daling lieten zien.
- (181) Uit de door de klager verstrekte uitvoercijfers van de gehele bedrijfstak van de Unie bleek een daling met 4 % tijdens de beoordelingsperiode. Terwijl het uitvoervolume tussen 2017 en 2019 met 12 % daalde, nam het tussen 2019 en het eind van het OT met 8 % toe, wat resulteerde in een toename van de uitvoer als percentage van de totale verkoop. Bijgevolg kunnen de uitvoerprestaties van de gehele bedrijfstak van de Unie niet hebben bijgedragen tot de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade.
- (182) Aangezien er geen andere opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 150 tot en met 152 van de voorlopige verordening bevestigd.

5.2.3. *Concurrentienadeel bij de toegang tot de belangrijkste grondstof*

- (183) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelden sommige belanghebbenden dat de bedrijfstak van de Unie te kampen heeft met een beperkte beschikbaarheid van de belangrijkste grondstof, namelijk berkenstammen, die ten gronde zou liggen aan lagere productievolumes en kostenstijgingen en derhalve de oorzaak van de schade zou zijn.
- (184) Zoals in overweging 154 van de voorlopige verordening is uiteengezet, verklaart de toegang tot de belangrijkste grondstof, berkenstammen, de schade niet, aangezien de producenten in de Unie voldoende toegang hadden tot berkenstammen. Uit tabel 9 van de voorlopige verordening bleek dat de voorraden van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie in de beoordelingsperiode met 22 % zijn gestegen, en met name met 6 % tussen 2019 en het eind van het OT. De ontwikkeling van de voorraden wijst erop dat niet de productie het probleem was, maar de afzet ervan. De daling van de productie tijdens de beoordelingsperiode kan derhalve niet worden verklaard door de beschikbaarheid van hout.
- (185) Uit het onderzoek is ook gebleken dat de grondstofkosten het oorzakelijk verband niet afzwakken. Het probleem was veeleer het beperkte vermogen van de bedrijfstak van de Unie om de prijzen evenzeer te verhogen als de gestegen kosten, dat het gevolg is van de druk van de invoer met dumping uit Rusland, zowel wat volume als prijzen betreft. Zoals is uiteengezet in overweging 155 van de voorlopige verordening, blijkt dit met name uit het feit dat de productiekosten van de bedrijfstak van de Unie tussen 2019 en het OT zijn gedaald, terwijl dit niet tot een verbetering van zijn winstgevendheid heeft geleid. De Commissie heeft deze argumenten derhalve afgewezen.

5.2.4. *Schade door eigen toedoen*

- (186) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde de Russische overheid dat capaciteitsuitbreidingen met het oog op een grotere productie, die echter niet werd gerealiseerd, een oorzaak van schade waren.
- (187) De Commissie stelde vast dat de jaarlijkse investeringen, zoals blijkt uit tabel 10 en is toegelicht in overweging 130 van de voorlopige verordening, anders dan gesteld, in de beoordelingsperiode met 1 % zijn gedaald. Zo ook is de productiecapaciteit in de Unie, zoals uiteengezet in overweging 108 van de voorlopige verordening, in de beoordelingsperiode in totaal met 3 % verminderd.

- (188) De Commissie concludeerde derhalve dat de stelling dat investeringen in capaciteitsuitbreiding een bron van schade waren, ongegrond was, zoals ook is uiteengezet in de overwegingen 156 en 157 van de voorlopige verordening.

5.2.5. *Stakingen in Finland*

- (189) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelden verschillende belanghebbenden dat de stakingen in Finland negatieve gevolgen hadden voor de bedrijfstak van de Unie en leidden tot lagere productievolumes en bijgevolg lagere verkoopvolumes. De stakingen zouden ook hebben geleid tot een stijging van de kosten en daarmee tot een lagere winstgevendheid.
- (190) De uit tabel 9 van de voorlopige verordening blijkende toename van de voorraden toonde aan dat de problemen niet bij de productie lagen. Wat de stijging van de kosten betreft, liet tabel 7 van de voorlopige verordening, anders dan gesteld, in de periode waarin de stakingen plaatsvonden een daling van de kosten zien. Daarom heeft de Commissie geconcludeerd dat de stakingen in de fabrieken in Finland niet hebben bijgedragen tot de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade.

5.2.6. *Gevolgen van de COVID-19-crisis*

- (191) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelden sommige belanghebbenden dat de lockdowns die als gevolg van COVID-19 zijn opgelegd, mogelijk hebben geleid tot productieonderbrekingen die van invloed kunnen zijn geweest op de productievolumes, de werkgelegenheid en de kosten. Na de mededeling van de definitieve bevindingen betoogde ook de Russische overheid dat de COVID-19-pandemie de belangrijkste oorzaak was van de schade die de bedrijfstak van de Unie heeft geleden.
- (192) Zoals uiteengezet in overweging 128, spreken de ontwikkeling van de voorraden en de kosten dit tegen. De COVID-19-crisis heeft in het OT geen negatieve gevolgen gehad voor de productievolumes en de werkgelegenheid. De Commissie heeft deze argumenten dan ook afgewezen en geconcludeerd dat de gevolgen van COVID-19 het oorzakelijk verband niet afzwakten.

5.2.7. *Vergelijkbaarheid van het product*

- (193) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelden sommige belanghebbenden dat er geen sprake was van concurrentie tussen het door de Russische bedrijfstak geproduceerde berkentriplex en -multiplex en het door de bedrijfstak van de Unie geproduceerde triplex en multiplex, aangezien zij verschillende kwaliteiten zouden produceren voor verschillende segmenten, en dat de invoer uit Rusland derhalve niet de oorzaak van de schade was.
- (194) Niettemin heeft de Commissie duizenden soorten triplex- en multiplexproducten vergeleken en daarbij een aanzienlijke mate van overeenstemming vastgesteld (meer dan 68 %) tussen de verkoop van de producenten in de Unie en de uit Rusland ingevoerde producten. Bovendien bleek uit het onderzoek dat niet alleen de ingevoerde en soortgelijke producten van de Unie dezelfde fysieke en technische basiskenmerken hebben, maar ook dat zowel de bedrijfstak van de Unie als de producenten-exporteurs concurreren in dezelfde sectoren en voor dezelfde eindgebruikers. De Commissie concludeerde derhalve dat het vermeende gebrek aan vergelijkbaarheid van de producten en mededinging het oorzakelijk verband niet afzwakte.
- (195) Na de mededeling van de definitieve bevindingen benadrukte de Sveza-groep dat er een groot gebrek aan vergelijkbaarheid van de producten was en dat er dus sprake was van onderlinge concurrentie die bij de analyse van het oorzakelijk verband in aanmerking moet worden genomen. Voorts stelde zij dat het argument van de Commissie dat de vergelijkbaarheid van de producten voor het onderzoek van het oorzakelijk verband niet relevant was, onjuist was en niet in overeenstemming was met de WTO-regels. De Russische overheid betoogde ook dat de Commissie de vergelijkbaarheid van de producten en de concurrentie tussen productsoorten met verschillende kenmerken onvoldoende had geanalyseerd.
- (196) De Commissie was het niet eens met het argument dat zij bij de beoordeling van het oorzakelijk verband geen rekening had gehouden met de vergelijkbaarheid van de producten, en beschouwde dit als een onjuiste interpretatie van haar bevindingen. Zoals beschreven in overweging 194, heeft de Commissie, in tegenstelling tot het argument van de producent-exporteur, vastgesteld dat er, gezien de grote mate van overeenstemming tussen de producten en van concurrentie in dezelfde sectoren en voor dezelfde gebruikers, zowel sprake was van vergelijkbaarheid van de producten als van concurrentie. Het betoog inzake het ontbreken van vergelijkbaarheid van de producten en van concurrentie was derhalve ongegrond en kon het oorzakelijk verband niet afzwakken.

- (197) Een andere producent-exporteur (SPM) verwees ook naar het vermeende gebrek aan vergelijkbaarheid van de producten en van concurrentie en verzocht om productsoorten die niet door de bedrijfstak van de Unie werden geproduceerd, van de productomschrijving uit te sluiten.
- (198) De Commissie heeft dit betoog om de in overweging 196 vermelde redenen afgewezen. Voorts herinnerde de Commissie eraan dat zij, zoals beschreven in overweging 143, productsoorten die sterk op elkaar lijken had gegroepeerd, zodat op basis van representatieve hoeveelheden een billijke prijsvergelijking kon worden gemaakt tussen de invoer uit Rusland en het door de bedrijfstak van de Unie verkochte product.
- (199) Aangezien er geen andere opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 162 en 163 van de voorlopige verordening bevestigd.
- (200) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde de Sveza-groep dat de Commissie niet naar behoren rekening heeft gehouden met informatie over de periode na het OT, waaruit volgens haar bleek dat de invoer uit Rusland de bedrijfstak van de Unie geen schade kon berokkenen. Zij verwees met name naar bepaalde verklaringen van de klager volgens welke hij de wereldwijde prijsstijgingen niet kon doorberekenen als gevolg van eerder overeengekomen contracten en dat er in de periode na het OT geen sprake was van prijsonderbieding of prijsbederf. In plaats daarvan waren langetermijncontracten en schommelingen van de grondstofprijzen de oorzaak van de vermeende schade.
- (201) SPM stelde ook dat de Commissie bij de beoordeling van de schade en het oorzakelijk verband niet naar behoren rekening heeft gehouden met de ontwikkelingen na het OT, hetgeen volgens SPM vereist is wanneer de ontwikkelingen na het OT duidelijk, onbetwist en duurzaam zijn.
- (202) Voor haar analyse van de schade en het oorzakelijk verband ging de Commissie uit van de situatie zoals die was vastgesteld voor het OT. De Commissie herinnerde eraan dat, zoals bepaald in artikel 6, lid 1, van de basisverordening, informatie die betrekking heeft op een periode na het onderzoekstijdvak, normaliter niet in aanmerking wordt genomen. Voorts was zij van oordeel dat de situatie na het OT van tijdelijke aard is en het resultaat is van een onverwacht en snel herstel na COVID. Daarom werd geoordeeld dat die tijdelijke omstandigheden niet van dien aard waren dat zij de voorgestelde instelling van definitieve antidumpingrechten ongeschikt zouden maken, zelfs niet in het licht van de ontwikkelingen na het OT. Niettemin zal de Commissie, zoals uiteengezet in overweging 16, de situatie na het OT analyseren in het kader van een mogelijke schorsing van de rechten als gevolg van een tijdelijke wijziging van de marktomstandigheden. Die analyse zal echter te zijner tijd worden uitgevoerd en in een afzonderlijk besluit worden afgerond.

5.3. Conclusie inzake oorzakelijk verband

- (203) Op basis van het bovenstaande en aangezien er geen andere opmerkingen zijn ingediend, is de Commissie tot de conclusie gekomen dat geen van de onderzochte factoren, afzonderlijk of gezamenlijk, het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping en de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade zodanig heeft afgezwakt dat dit verband niet langer echt en substantieel zou zijn, hetgeen de conclusie in de overwegingen 164 tot en met 166 van de voorlopige verordening bevestigt.

6. NIVEAU VAN DE MAATREGELEN

6.1. Schademarge

- (204) De argumenten van UPM en de Sveza-groep betreffende correcties op grond van artikel 2, lid 9, van de basisverordening bij de berekening van de prijsonderbieding gelden ook voor de berekening van de schademarge. De Commissie heeft die argumenten in punt 4.3.3 afgewezen.
- (205) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde de Sveza-groep ook dat de Commissie de schademarge verkeerd had berekend, nu zij de schadelijke gevolgen van andere factoren niet in mindering had gebracht. Volgens de Sveza-groep moet de Commissie erop toezien dat het (eventuele) antidumpingrecht niet hoger is dan het bedrag dat nodig is om de schadelijke gevolgen van de invoer met dumping tegen te gaan, onder meer door ervoor te zorgen dat voor het bedrag van het antidumpingrecht de schadelijke gevolgen van andere factoren dan die invoer niet in aanmerking worden genomen. Daarom moet de Commissie de schademarge aanpassen om de schade als gevolg van andere factoren dan de invoer uit Rusland uit te sluiten.

- (206) Ten eerste herinnerde de Commissie eraan dat het antidumpingrecht was gebaseerd op de vastgestelde dumpingmarge. Het ingestelde recht is derhalve niet hoger dan nodig is om de schadelijke gevolgen van de invoer met dumping te neutraliseren, ondanks het feit dat de vastgestelde schademarge aanzienlijk hoger is dan de dumpingmarge. In dit verband herinnerde de Commissie er ook aan dat zij, zoals beschreven in punt 5.2, verschillende andere factoren heeft onderzocht die mogelijk tot de schade hebben bijgedragen en dat geen van die factoren, afzonderlijk of tezamen, het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping en de geleden schade kon afzwakken. Ten slotte moet de schademarge worden vastgesteld overeenkomstig artikel 7, leden 2 quater en 2 quinquies, van de basisverordening. Daarom heeft de Commissie de richtprijs en het niveau van winstgevendheid vastgesteld aan de hand van de vermelde factoren.
- (207) Aangezien de Commissie de invoer in de periode van voorafgaande kennisgeving niet heeft geregistreerd, heeft zij overeenkomstig artikel 9, lid 4, derde alinea, van de basisverordening de ontwikkeling van de ingevoerde hoeveelheden geanalyseerd om vast te stellen of er in de periode van voorafgaande kennisgeving ten aanzien van de invoer waarop het onderzoek betrekking heeft, opnieuw sprake was van een aanzienlijke toename, om op die manier de extra schade ten gevolge van deze toename in de schademarge te verrekenen.
- (208) Uit gegevens van de databank Surveillance 2 blijkt dat de invoer uit Rusland in de periode van voorafgaande kennisgeving van vier weken 98,6 % hoger was dan de gemiddelde invoer in het onderzoekstijdvak op vierwekelijkse basis. Op grond daarvan concludeerde de Commissie dat de invoer waarop het onderzoek betrekking heeft in de periode van voorafgaande kennisgeving aanzienlijk was gestegen.
- (209) Om rekening te houden met de extra schade als gevolg van de toename van de invoer besloot de Commissie de schademarge te corrigeren op basis van de toename van de ingevoerde hoeveelheden, die als de relevante wegingsfactor wordt beschouwd op basis van de formulering van artikel 9, lid 4, van de basisverordening. Daarom berekende de Commissie een vermenigvuldigingsfactor die is vastgesteld door de som van de ingevoerde hoeveelheden in de vier weken van de periode van voorafgaande kennisgeving van 85 449 ton en de 52 weken van het OT te delen door de in het OT ingevoerde hoeveelheden, geëxtrapoleerd naar 56 weken. Het daaruit voortvloeiende cijfer — 1,02 — weerspiegelt de extra schade die wordt veroorzaakt door de verdere toename van de invoer. Bijgevolg is de schademarge met deze factor vermenigvuldigd. De definitieve schademarge is derhalve als volgt:

Land	Onderneming	Schademarge
Rusland	Zheshartsky LPK LLC	58,3 %
	Sveza-groep	32,2 %
	Sykyvkar Plywood Mill	43,8 %
	Andere medewerkende ondernemingen	39,9 %
	Alle andere ondernemingen	58,3 %

- (210) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde de Sveza-groep dat de Commissie niet het recht had om de schademarge overeenkomstig artikel 9, lid 4, aan te passen. Ten eerste betoogde zij dat de Commissie twee verschillende gegevensbronnen (de databank Surveillance 2 en Eurostat) heeft gebruikt om het bestaan van een aanzienlijke toename van de invoer vast te stellen. Dit was gebaseerd op het gebruik van één bron om de invoer in de periode vóór de mededeling van feiten en overwegingen vast te stellen en van een andere bron in combinatie met een beweerdelijk onbetrouwbare methode om de omvang van de invoer tijdens het OT vast te stellen. De bevinding dat de invoer sterk was toegenomen, was derhalve niet gebaseerd op een objectief onderzoek van positief bewijsmateriaal. Bovendien stelde de Sveza-groep dat de invoer in de periode vóór de mededeling van feiten en overwegingen niet leidde tot onderbieding van de prijzen van de producenten in de Unie of tot prijsbederf, en dat deze invoer derhalve geen extra schade heeft kunnen veroorzaken.
- (211) Zoals uiteengezet in overweging 207, waren niet de prijzen, maar de ingevoerde hoeveelheden doorslaggevend om te bepalen of de toename van de invoer extra schade veroorzaakte. Artikel 9, lid 4, derde alinea, van de basisverordening bepaalt immers dat de Commissie de extra schade die het gevolg is van een verdere aanzienlijke toename van de aan het onderzoek onderworpen invoer moet verrekenen wanneer in de periode van voorafgaande kennisgeving geen registratie heeft plaatsgevonden. Aangezien de toename van de invoer uit Rusland in deze periode objectief gezien zeer aanzienlijk was, heeft de Commissie in overeenstemming met deze bepaling de schademarges dienovereenkomstig gecorrigeerd, daar de tekst van het artikel luidt: “verrekent”. Wat het gebruik van

verschillende gegevensbronnen betreft, herinnerde de Commissie eraan dat de analyse was gebaseerd op een gemeenschappelijke bron, namelijk de door de douanediens ten verzamelde informatie, ongeacht in welke databank die informatie is opgenomen. De Commissie herinnerde er ook aan dat hoewel beide databanken, Eurostat en Surveillance 2, met dezelfde informatie worden gevoed, alleen Surveillance 2 informatie verstrekt op het niveau van de dagelijkse gegevens die voor deze analyse nodig zijn. Wat de betrouwbaarheid van de gegevens van Eurostat en de methode voor de vaststelling van de omvang van de invoer tijdens het OT betreft, bevestigde de Commissie haar in punt 4.3 uiteengezette standpunt. De Commissie heeft het argument derhalve afgewezen.

- (212) Aangezien er geen andere opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 168 tot en met 177 van de voorlopige verordening, zoals gewijzigd door de bovenstaande tabel, bevestigd.

7. BELANG VAN DE UNIE

7.1. Belang van de bedrijfstak van de Unie

- (213) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelde de niet in de steekproef opgenomen producent-exporteur Segezha dat de instelling van de maatregelen voor de producenten in de Unie nadelig zou zijn wegens het risico van vergeldingsmaatregelen van de Russische overheid in combinatie met te verwachten uitvoerbepalingen voor grondstoffen. De Commissie beschikte niet over bewijsmateriaal waaruit bleek dat de Russische regering voornemens was om naar aanleiding van deze procedure vergeldingsmaatregelen te treffen, en achtte het argument derhalve ongegrond.
- (214) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde de Sveza-groep dat antidumpingmaatregelen de bedrijfstak van de Unie waarschijnlijk geen concreet voordeel zouden opleveren: aangezien de productiecapaciteit in de Unie niet volstaat om aan de vraag in de Unie te voldoen, zou de invoer uit Rusland, zoals vastgesteld na de instelling van de maatregelen, voortduren. De Commissie herinnerde eraan dat de maatregelen niet tot doel hebben de invoer uit Rusland te blokkeren, maar een gelijk speelveld tot stand te brengen dat het mogelijk maakt verder berkentriplex en -multiplex te betrekken uit Rusland, maar tegen eerlijke prijzen.
- (215) Aangezien er geen andere opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 179 tot en met 182 van de voorlopige verordening bevestigd.

7.2. Belang van niet-verbonden importeurs

- (216) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerden verschillende importeurs aan dat de instelling van antidumpingrechten de materiaalkosten voor hen en voor hun afnemers zou doen stijgen. Deze extra kosten zouden moeilijk te dekken zijn en derhalve een bedreiging vormen voor hun winstgevendheid en concurrentievermogen. Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde de Birch Plywood Alliance aan dat maatregelen een negatief effect zouden hebben op importeurs en gebruikers.
- (217) Wat de economische gevolgen voor de importeurs betreft, is, zoals beschreven in overweging 185 van de voorlopige verordening, uit het onderzoek gebleken dat de in de steekproef opgenomen importeurs winstgevend waren, met een gewogen gemiddelde winst van 4,7 %, met een verschillend aandeel berkentriplex en -multiplex in hun productassortimenten.
- (218) De na de mededeling van de voorlopige bevindingen ingediende opmerkingen over het belang van de importeurs met betrekking tot het gebrek aan capaciteit van de bedrijfstak van de Unie waren dezelfde als die van de gebruikers en worden behandeld in punt 7.3.
- (219) Aangezien er geen andere opmerkingen over het belang van niet-verbonden importeurs zijn ontvangen, worden de bevindingen in de overwegingen 189 en 190 van de voorlopige verordening bevestigd.

7.3. Belang van de gebruikers

- (220) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelden sommige belanghebbenden dat antidumpingrechten een bedreiging zouden vormen voor de winstgevendheid en het concurrentievermogen van de gebruikers. Ook werd aangevoerd dat de beoordeling van het belang van de gebruikers in de voorlopige verordening was gebaseerd op een in opdracht van de klager uitgevoerde studie en dat de Commissie de gegevens in de vragenlijsten van de importeurs en gebruikers buiten beschouwing heeft gelaten.
- (221) Wat het gebruik van de door belanghebbenden ingediende gegevens betreft, herinnerde de Commissie eraan dat de beoordeling van het belang van de Unie, met inbegrip van het belang van de gebruikers, is gebaseerd op beschikbare informatie, waaronder vragenlijsten voor importeurs en gebruikers en door belanghebbenden verstrekte informatie. Wat de gevolgen voor de gebruikers betreft, is in overweging 194 van de voorlopige verordening gesteld dat, afhankelijk van het kostenaandeel van berkentriplex en -multiplex in de totale kosten voor die sector en het vermogen om de kosten door te berekenen aan de downstreamconsument, de instelling van maatregelen waarschijnlijk verschillende gevolgen zal hebben voor de gebruikers. Op basis van de toelichtingen in de overwegingen 194 en 195 van de voorlopige verordening heeft de Commissie vastgesteld dat eventuele negatieve gevolgen van de maatregelen voor de gebruikers niet opwegen tegen het positieve effect van de maatregelen op de producenten in de Unie.
- (222) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelden sommige belanghebbenden dat de producenten in de Unie weigerden bepaalde afnemers te bevoorraden of bepaalde producten te leveren.
- (223) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelden de Birch Plywood Alliance en de Sveza-groep dat het gebrek aan voldoende aanbod van de producenten in de Unie niet toevallig of tijdelijk, maar structureel is, en dat de producenten in de Unie weigeren bepaalde afnemers te bevoorraden of bepaalde producten te leveren.
- (224) De Commissie herinnerde eraan dat de bedrijfstak van de Unie niet verplicht is volledig aan de vraag in de Unie te voldoen. Zoals blijkt uit tabel 1 en tabel 4 van de voorlopige verordening, beschikt de bedrijfstak van de Unie niet over de capaciteit om het volledige verbruik in de Unie te leveren. Bijgevolg zijn er onvermijdelijk enkele afnemers die niet rechtstreeks door de bedrijfstak van de Unie worden bevoorrad. Zoals in overweging 186 van de voorlopige verordening is uiteengezet, zijn de maatregelen echter niet bedoeld om de invoer uit Rusland tot stilstand te brengen, maar om het mogelijk te maken dat berkentriplex en -multiplex uit Rusland verder tegen billijke prijzen kan worden betrokken, zoals ook na de instelling van de voorlopige rechten het geval was.
- (225) Bovendien is in overweging 187 van de voorlopige verordening gesteld dat de bedrijfstak van de Unie een uitgebreid netwerk van verbonden en niet-verbonden detailhandelaren heeft ontwikkeld, waardoor kleine afnemers kunnen worden bereikt die niet de capaciteit hebben om hele containers te kopen. Bovendien kan elke consument, zoals hierboven vermeld, zich blijven bevoorraden bij Russische producenten en bij producenten in andere derde landen, zoals Oekraïne en Belarus.
- (226) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelde Blomberger Holzindustrie GmbH, een gebruiker van berkentriplex en -multiplex, dat zijn activiteiten negatief zouden worden beïnvloed omdat hij werkt met langetermijncontracten die niet snel kunnen worden gewijzigd. Op de datum van inleiding werden echter alle bekende belanghebbenden in kennis gesteld van de inleiding van de procedure. Het bericht van inleiding, dat in het Publicatieblad is verschenen, bevatte een gedetailleerd tijdschema voor het onderzoek. Ook was vanaf het begin van de procedure een open versie van de klacht, met informatie over de vermeende dumpingmarges, beschikbaar. Evenzo ontvingen alle belanghebbenden een voorafgaande kennisgeving met het verwachte niveau van de rechten, vier weken voor de toepassing ervan. Bijgevolg heeft de Commissie geconcludeerd dat aan de belanghebbenden tijdig voldoende informatie over de mogelijke gevolgen van het onderzoek ter beschikking is gesteld.
- (227) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelden talrijke gebruikers en andere belanghebbenden dat de maatregelen grote gevolgen zouden hebben voor de financiële situatie van de gebruikers. Gesteld werd dat de situatie bijzonder verergerd werd door de ontwikkeling van de markt na het OT, namelijk een aanzienlijke stijging van de prijzen en de vervoerprijzen, waardoor de gebruikers voor het betrokken product een veel hogere prijs moesten betalen dan in het OT. Volgens de belanghebbenden kunnen de gebruikers de prijsstijging als gevolg van de rechten in de marktsituatie na het OT niet blijven doorberekenen aan de eindafnemers en werd de analyse van de gevolgen voor gebruikers en importeurs in het voorlopige stadium derhalve tegengesproken door de ontwikkelingen na het OT. In dit verband hebben sommige partijen de Commissie verzocht de beschikbare gegevens van na het OT te beoordelen om het belang van de Unie beter te kunnen inschatten.

- (228) De Commissie herinnerde eraan dat het onderzoek naar de dumping en schade betrekking had op de periode van 1 juli 2019 tot 30 juni 2020. Het onderzoek van de voor de beoordeling van schade relevante trends bestreek de periode van 1 januari 2017 tot het eind van het onderzoektijdvak. De bevindingen van dit onderzoek zijn derhalve gebaseerd op de informatie over de bovengenoemde periode. In dit verband was de Commissie van oordeel dat de vermeende abnormaal hoge prijzen van het betrokken product na het OT en de gestegen vervoerprijzen als reactie op een mondiaal economisch herstel na COVID en een stijging van de vraag naar verwachting van tijdelijke aard zijn. De vooruitzichten van de Wereldbank bevestigen dit ⁽²³⁾. Bijgevolg heeft de informatie betreffende ontwikkelingen na het OT waarover de Commissie beschikt geen wijziging gebracht in bovenstaande conclusies en in de voorlopige verordening.
- (229) Hoewel algemeen lijkt te worden aanvaard dat de prijzen zich op een bepaald tijdstip zullen stabiliseren, kon de Commissie moeilijk bepalen op welk niveau dat zou gebeuren en hoe lang de situatie van een grote vraag en hoge prijzen zou voortduren. Hoe dan ook heeft de Commissie bij wijze van uitzondering verzocht om van na het OT daterende gegevens over met name het productievolume, het verkoopvolume, de verkoopprijzen en de winstgevendheid van de producenten in de Unie, en heeft zij de standpunten van de belanghebbenden ingewonnen om het effect van de recente marktontwikkeling op het belang van de Unie te zijner tijd verder te kunnen beoordelen.

7.4. Belang van de leveranciers

- (230) Aangezien er geen opmerkingen over dit punt zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 197 tot en met 200 van de voorlopige verordening bevestigd.

7.5. Overige belanghebbenden: andere producenten van triplex en multiplex, milieubelangen

- (231) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen werd aangevoerd dat de Commissie belang heeft gehecht aan niet-onderbouwde argumenten van de verenigingen van producenten van triplex en multiplex van andere soorten hout. Ook werd gesteld dat het argument dat door "hogere prijzen" voor berken "een deel van de vraag waarin van oudsher werd voorzien door andere houtsoorten (...) is weggeleid", niet logisch is. De Commissie merkte op dat het argument in overweging 201 van de voorlopige verordening erin bestond dat bepaalde veranderingen in de vraag naar andere soorten triplex en multiplex het gevolg waren van de daling van de prijzen van berkentriplex en -multiplex ten opzichte van de prijzen van triplex en multiplex van andere soorten hout. Bovendien heeft de Commissie in de voorlopige verordening rekening gehouden met de argumenten van de verenigingen van producenten van triplex en multiplex van andere soorten hout, maar daaraan geen bijzonder belang gehecht, aangezien die argumenten hoe dan ook niet zouden hebben geleid tot een wijziging van de conclusie dat maatregelen een positief effect op de producenten in de Unie zouden hebben.
- (232) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelde de producent-exporteur Segezha dat de instelling van maatregelen in strijd zou zijn met de Europese Green Deal, aangezien maatregelen zouden leiden tot een grotere koolstoflekage. Dit argument werd echter reeds behandeld in overweging 202 van de voorlopige verordening. Bij gebrek aan aanvullende informatie ter onderbouwing van dit argument heeft de Commissie haar conclusie in de voorlopige verordening bevestigd.
- (233) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde de Sveza-groep dat de balans bij de beoordeling van het belang van de Unie niet doorsloeg in het voordeel van de producenten in de Unie. Volgens Sveza zullen de producenten in de Unie naar verwachting niet ruimschoots profiteren van de instelling van maatregelen, noch wat het volume, noch wat de prijs betreft. In een context die nog wordt verergerd door tekorten en stijgende prijzen zijn zij ook nog steeds niet in staat om aan de meeste gebruikers te leveren. In dezelfde context zouden de gebruikers daarentegen extra kosten moeten dragen, aangezien zij geen andere keuze hebben dan in Rusland te blijven aankopen tegen prijzen die voor de producenten in de Unie naar verluidt geen prijssonderbieding of prijsbederf opleveren.

⁽²³⁾ De ramingen van de Wereldbank voor belangrijke basisproducten voorspellen een prijsstabilisatie in de loop van 2021. Wereldbank, "Commodity Prices to Stabilise after Early 2021 Gains, Supported by Global Economic Recovery" (<https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2021/04/20/commodity-prices-to-stabilize-after-early-2021>).

- (234) De Commissie herinnerde eraan dat voor de toetsing van het belang van de Unie uit hoofde van artikel 21 van de basisverordening bijzondere aandacht moet worden besteed aan de noodzaak de handel versturende gevolgen van schade veroorzakende dumping weg te nemen en een daadwerkelijke mededinging te herstellen, terwijl maatregelen die op basis van de geconstateerde dumping en schade zijn vastgesteld, niet mogen worden toegepast indien de Commissie op grond van de overgelegde gegevens tot de duidelijke conclusie kan komen, dat toepassing van deze maatregelen niet in het belang van de Unie is.
- (235) Hieruit volgt dat, om geen maatregelen toe te passen, de afweging van de verschillende belangen duidelijk tegen de instelling van maatregelen moet pleiten. Anders dan de Sveza-groep suggereert, volstaat het niet dat de balans niet doorslaat ten gunste van de instelling van maatregelen. Zoals uiteengezet in de vorige overwegingen, heeft de Commissie hoe dan ook de verschillende belangen en de gevolgen van de instelling van maatregelen in detail geanalyseerd en vastgesteld dat de instelling van maatregelen per saldo duidelijk niet in strijd zou zijn met het belang van de Unie. Het argument werd derhalve afgewezen.

7.6. Conclusie inzake belang van de Unie

- (236) Gezien het bovenstaande en zoals beschreven in overweging 202, wordt de situatie na het OT geacht van tijdelijke aard te zijn. Uit de analyse van de gegevens van na het OT bleek hoe dan ook dat de situatie van de bedrijfstak van de Unie, zoals geconcludeerd in punt 4.5, niet significant is veranderd. Daaruit bleek ook dat na de instelling van de voorlopige maatregelen de invoer uit Rusland op de markt van de Unie bleef doorgaan als antwoord op de vraag in de Unie. Daarom was de Commissie van oordeel dat de instelling van definitieve maatregelen duidelijk niet in strijd zou zijn met het belang van de Unie in de zin van artikel 21. Bijgevolg heeft de Commissie haar conclusies in overweging 204 van de voorlopige verordening bevestigd.

8. DEFINITIEVE ANTIDUMPINGMAATREGELEN

- (237) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen stelden sommige belanghebbenden dat, indien maatregelen worden ingesteld, deze de vorm van een minimuminvoerprijs moeten krijgen, omdat dit de belangen van de verschillende partijen in evenwicht zou brengen, een tekort aan het betrokken product zou voorkomen en de concurrentie op de markt zou waarborgen. Ook werd aangevoerd dat bij de minimuminvoerprijs rekening moest worden gehouden met het prijsverschil tussen vierkant en rechthoekig triplex en multiplex.
- (238) De Commissie was van oordeel dat, aangezien van het betrokken product een breed scala aan productsoorten wordt vervaardigd en verkocht, de instelling van maatregelen in de vorm van een minimuminvoerprijs niet haalbaar was en evenmin de dumpingmarge juist zou weergeven.

8.1. Definitieve maatregelen

- (239) In het licht van de conclusies inzake dumping, schade, het oorzakelijk verband en het belang van de Unie, en overeenkomstig artikel 9, lid 4, van de basisverordening moeten definitieve antidumpingmaatregelen worden ingesteld om te voorkomen dat de bedrijfstak van de Unie nog meer schade lijdt door de invoer met dumping van het betrokken product.
- (240) Op basis van het bovenstaande worden deze rechten als volgt vastgesteld:

Onderneming	Definitief antidumpingrecht
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %
Sveza-groep	14,40 %
Syktyvkar Plywood Mill	15,72 %
Andere medewerkende ondernemingen	14,85 %
Alle andere ondernemingen	15,80 %

- (241) De bij deze verordening voor bepaalde ondernemingen vastgestelde individuele antidumpingrechten zijn gebaseerd op de bevindingen van dit onderzoek. Zij weerspiegelen dan ook de situatie die bij het onderzoek voor die ondernemingen werd geconstateerd. Deze rechten zijn uitsluitend van toepassing op de invoer van het betrokken product van oorsprong uit het betrokken land en vervaardigd door de genoemde rechtspersonen. Op de invoer van het betrokken product dat is geproduceerd door andere ondernemingen die in het dispositief van deze verordening niet uitdrukkelijk worden genoemd, met inbegrip van entiteiten die aan de specifiek genoemde ondernemingen zijn verbonden, is het recht van toepassing dat voor “alle andere ondernemingen” geldt. Die invoer mag niet worden onderworpen aan de individuele antidumpingrechten.
- (242) Een onderneming die later haar naam wijzigt, kan verzoeken om toepassing van deze individuele antidumpingrechten. Dit verzoek moet worden ingediend bij de Commissie ⁽²⁴⁾. Dit verzoek moet alle relevante informatie bevatten waaruit blijkt dat de wijziging geen invloed heeft op het recht van de onderneming om in aanmerking te komen voor het recht dat op haar van toepassing is. Als de naamswijziging van de onderneming niet van invloed is op haar recht om in aanmerking te komen voor het recht dat op haar van toepassing is, zal een verordening over de naamswijziging worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
- (243) Om het gevaar van ontwijking als gevolg van het verschil in rechten zo veel mogelijk te beperken, zijn speciale maatregelen nodig om de toepassing van de individuele antidumpingrechten te garanderen. De ondernemingen met individuele antidumpingrechten moeten aan de douaneautoriteiten van de lidstaten een geldige handelsfactuur overleggen. De factuur moet voldoen aan de in artikel 1, lid 3, van deze verordening vastgestelde vereisten. Invoer die niet van een dergelijke factuur vergezeld gaat, wordt onderworpen aan het antidumpingrecht dat van toepassing is op “alle andere ondernemingen”.
- (244) Hoewel de douaneautoriteiten van de lidstaten over deze factuur moeten beschikken om ten aanzien van de invoer de individuele antidumpingrechten te kunnen toepassen, is overlegging van die factuur niet de enige factor waarmee de douaneautoriteiten rekening moeten houden. Zelfs als aan hen een factuur wordt overgelegd die voldoet aan alle voorschriften van artikel 1, lid 3, van deze verordening, moeten de douaneautoriteiten van de lidstaten namelijk hun gebruikelijke controles uitvoeren en kunnen zij, net als in alle andere gevallen, aanvullende documenten (vervoersdocumenten enz.) verlangen om de juistheid van de gegevens in de aangifte te controleren en te waarborgen dat het lagere recht vervolgens terecht wordt toegepast, in overeenstemming met de douanewetgeving. Om een goede toepassing van het antidumpingrecht te garanderen, moet het voor alle andere ondernemingen vastgestelde antidumpingrecht niet alleen gelden voor de niet-medewerkende producenten-exporteurs in dit onderzoek, maar ook voor de producenten die in het onderzoekstijdvak geen producten naar de Unie hebben uitgevoerd.

8.2. Definitieve inning van het voorlopige recht

- (245) Gezien de hoogte van de vastgestelde dumpingmarges en de ernst van de schade die de bedrijfstak van de Unie heeft geleden, moeten de bedragen die uit hoofde van het bij de voorlopige verordening ingestelde voorlopige antidumpingrecht als zekerheid zijn gesteld, definitief worden geïnd tot het bij deze verordening vastgestelde niveau.
- (246) Aangezien de definitieve rechten lager zijn dan de voorlopige rechten, moeten de als zekerheid gestelde bedragen die het bedrag van het definitieve antidumpingrecht overschrijden, worden vrijgegeven.

9. VERBINTENISAANBOD

- (247) Na de mededeling van de definitieve bevindingen hebben twee Russische producenten-exporteurs binnen de in artikel 8, lid 2, van de basisverordening gestelde termijn een prijsverbintenis aangeboden: SPM en UPG.
- (248) Overeenkomstig artikel 8 van basisverordening moeten de aangeboden prijsverbintenissen toereikend zijn om de schadelijke gevolgen van dumping weg te nemen en mag de aanvaarding ervan geen moeilijkheden van praktische aard opleveren. De Commissie heeft de aangeboden verbintenissen op basis van deze criteria beoordeeld en was van mening dat aanvaarding ervan om de volgende redenen moeilijkheden van praktische aard zou opleveren.

⁽²⁴⁾ Europese Commissie, directoraat-generaal Handel, directoraat G, Wetstraat 170, 1040 Brussel, België.

- (249) Beide ondernemingen produceren en verkopen honderden productsoorten met aanzienlijke prijsverschillen. Eén van de ondernemingen stelde slechts één minimuminvoerprijs ("MIP") voor, wat ernstige risico's voor kruiscompensatie tussen verschillende soorten producten meebrengt. De andere producent-exporteur bood een MIP aan die voor de meeste productsoorten lager zou zijn dan de geen schade veroorzakende prijs en lager dan de niveaus die de dumpingmarge correct weergeven. De voorgestelde minimuminvoerprijs volstond derhalve niet om de schadelijke gevolgen van de dumping weg te nemen.
- (250) Eén producent stelde voor de minimuminvoerprijs te indexeren op basis van de ontwikkeling van de prijzen voor berkenhout, terwijl de tweede geen indexering voorstelde. Hoewel indexering noodzakelijk zou zijn gezien de prijsvolatiliteit op de markt, heeft de Commissie vastgesteld dat de voorgestelde index niet de ontwikkeling van de verkoopprijzen weergeeft. Daarom werd de voorgestelde index als onjuist beschouwd.
- (251) Soorten en modellen berkentriplex en -multiplex kunnen niet gemakkelijk van elkaar worden onderscheiden door middel van een fysieke inspectie. Met name zou het zeer moeilijk zijn om de verschillende soorten deklagen enkel door middel van een fysieke controle te beoordelen. Zonder een gedetailleerde laboratoriumanalyse zouden de douaneautoriteiten niet kunnen vaststellen of het ingevoerde product overeenstemt met wat wordt aangegeven.
- (252) De Commissie heeft de verzoekers brieven gestuurd waarin zij de redenen om de aangeboden verbintenissen af te wijzen, heeft uiteengezet.
- (253) UPG heeft daarover opmerkingen ingediend, maar heeft geen argumenten aangevoerd die van invloed waren op de redenen om de aangeboden verbintenissen af te wijzen. Deze opmerkingen zijn in het dossier ter beschikking gesteld van de belanghebbenden.
- (254) De Commissie was van mening dat de aangeboden verbintenissen om de in de overwegingen 247 tot en met 251 uiteengezette redenen niet afdwingbaar waren en dus moeilijkheden van praktische aard opleveren in de zin van artikel 8 van de basisverordening, en zij wees de aangeboden verbintenissen derhalve af.

10. SLOTBEPALINGEN

- (255) Indien een bedrag moet worden terugbetaald naar aanleiding van een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie, geldt ingevolge artikel 109 van Verordening 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad⁽²⁵⁾ als rentevoet de rente die de Europese Centrale Bank voor haar basisherfinancieringstransacties hanteert, zoals bekendgemaakt in de C-serie van het *Publicatieblad van de Europese Unie* op de eerste kalenderdag van elke maand.
- (256) Artikel 3 van deze verordening bevat een wijziging met betrekking tot de namen van de zeven producenten-exporteurs van de Sveza-groep en de naam van een medewerkende niet in de steekproef opgenomen producent-exporteur naar aanleiding van een naamswijziging die op 28 juli 2021 aan de Commissie is meegedeeld en die op generlei wijze van invloed was op de bevindingen van dit onderzoek. De inning van de voorlopige rechten is van toepassing ten aanzien van de ondernemingen met de overeenkomstig artikel 3 van deze verordening gewijzigde naam.
- (257) Het bij artikel 15, lid 1, van de basisverordening ingestelde comité heeft geen advies uitgebracht,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op triplex en multiplex dat uitsluitend bestaat uit houten platen met een dikte van niet meer dan 6 mm, met buitenste lagen hout die onder onderverdeling 4412 33 vallen, met ten minste één buitenste laag van berkenhout, al dan niet voorzien van een deklaag, van oorsprong uit Rusland, momenteel ingedeeld onder GN-code ex 4412 33 00 (Taric-code 4412 33 00 10).

⁽²⁵⁾ Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 en Besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 (PB L 193 van 30.7.2018, blz. 1).

2. De definitieve antidumpingrechten die van toepassing zijn op de nettoprijs, franco grens Unie, vóór inklaring, van de in lid 1 omschreven en door onderstaande ondernemingen vervaardigde producten, zijn als volgt:

Onderneming	Definitief antidumpingrecht	Aanvullende Taric-code
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %	C661
Sveza-groep, bestaande uit zeven producenten-exporteurs: "SVEZA Tyumen" Limited Liability Company; Joint Stock Company "SVEZA Ust-Izhora"; Joint Stock Company "SVEZA Verhnaya Sinyachiha"; Joint Stock Company "SVEZA Kostroma"; Joint Stock Company "SVEZA Manturovo"; Joint Stock Company "SVEZA Novator"; Limited Liability Company "SVEZA Uralskiy"	14,40 %	C659
Syktyvkar Plywood Mill Ltd.	15,72 %	C660
Andere in de bijlage genoemde medewerkende ondernemingen	14,85 %	
Alle andere ondernemingen	15,80 %	C999

3. De individuele rechten die zijn vastgesteld voor de in lid 2 vermelde ondernemingen zijn uitsluitend van toepassing indien aan de douaneautoriteiten van de lidstaten een geldige handelsfactuur wordt overgelegd die een verklaring bevat die is gedateerd en ondertekend door een met naam en functie geïdentificeerde medewerker van de entiteit die deze factuur heeft opgesteld, en die luidt als volgt: "Ondergetekende verklaart dat de [hoeveelheid] [betrokken product] die naar de Europese Unie wordt uitgevoerd en waarop deze factuur betrekking heeft, is vervaardigd door [naam en adres van de onderneming] [aanvullende Taric-code] in [betrokken land]. Ondergetekende verklaart dat de in deze factuur verstrekte informatie juist en volledig is." Als een dergelijke factuur niet wordt overgelegd, wordt het recht toegepast dat voor "alle andere ondernemingen" geldt.

4. Tenzij anders vermeld, zijn de geldende bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

Artikel 2

De bedragen die uit hoofde van het voorlopige antidumpingrecht als zekerheid waren gesteld op grond van Uitvoeringsverordening (EU) 2021/940, worden definitief geïnd. De bedragen die als zekerheid zijn gesteld en die het bedrag van het definitieve antidumpingrecht overschrijden, worden vrijgegeven.

Artikel 3

Artikel 1, lid 2, kan worden gewijzigd om nieuwe producenten-exporteurs uit Rusland toe te voegen en hen te onderwerpen aan het passende gewogen gemiddelde antidumpingrecht voor niet in de steekproef opgenomen medewerkende ondernemingen. Een nieuwe producent-exporteur toont met bewijs aan dat:

- hij de in artikel 1, lid 1, beschreven goederen tijdens het onderzoektijdvak (1 juli 2019 tot en met 30 juni 2020) niet heeft uitgevoerd;
- hij niet verbonden is met een exporteur of producent op wie de bij deze verordening ingestelde maatregelen van toepassing zijn; en
- hij het betrokken product daadwerkelijk heeft uitgevoerd dan wel een onherroepelijke contractuele verplichting is aangegaan om na het verstrijken van het onderzoektijdvak een aanzienlijke hoeveelheid naar de Unie uit te voeren.

Artikel 4

1. Artikel 1, lid 2, van Uitvoeringsverordening (EU) 2021/940 van de Commissie wordt als volgt gewijzigd:

“Sveza-groep, bestaande uit zeven producenten-exporteurs: JSC “SVEZA Manturovo”; JSC “SVEZA Novator”; Tyumen Plywood Plant Limited; JSC “SVEZA Ust-Izhora”; JSC “SVEZA Uralskiy”; JSC “SVEZA Kostroma”; JSC “SVEZA Verhnaya Sinyachiha””

wordt vervangen door

“Sveza-groep, bestaande uit zeven producenten-exporteurs: “SVEZA Tyumen” Limited Liability Company; Joint Stock Company “SVEZA Ust-Izhora”; Joint Stock Company “SVEZA Verhnaya Sinyachiha”; Joint Stock Company “SVEZA Kostroma”; Joint Stock Company “SVEZA Manturovo”; Joint Stock Company “SVEZA Novator”; Limited Liability Company “SVEZA Uralskiy””.

2. De bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2021/940 van de Commissie wordt als volgt gewijzigd:

“Murashi Plywood Factory”

wordt vervangen door

“LLC Murashinskiy plywood plant”.

3. Dit artikel is voor de toepassing van artikel 2 van toepassing met ingang van 11 juni 2021.

Artikel 5

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 november 2021.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

BIJLAGE

Niet in de steekproef opgenomen medewerkende producenten-exporteurs

Naam	Aanvullende Taric-code
Arkhangelsk Plywood Plant JSC	C662
CJSC Murom	C663
LLC InvestForest	C664
Joint Stock Company Bryansk Plywood Mill	C665
Joint-Stock Company Krasnyi Yakor	C666
Limited Liability Company Fanerniy Zavod	C667
Limited Liability Company UPM-Kymmene Chudovo	C668
LLC Murashinskiy plywood plant	C669
Parfino Plywood Factori	C670
ZAO Plyterra	C671
Plywood Plant Vlast Truda JSC	C672
Limited Liability Company Vyatsky Plywood Mill	C673